

New Economy and Trade, Institute for Humanities and Cultural Studies (IHCS)
Quarterly Journal, Vol. 18, No. 3, Autumn 2023, 131-168
Doi: 10.30465/jnet.2023.45190.2028

The Affectability of Industrial Trade in Iran's Relations with High Middle-Income Countries: The Technological Gap and Learning Process Channels

Samaneh Noraniazad*

Yeganeh mousavi Jahromi**

Abstract

The main purpose of this article was to measure the effectiveness of industrial trade with an emphasis on the technology gap and the intensity of learning in Iran and high-middle-income countries. To meet these ends, the industrial trade using Grubel-Lioyed criteria for 97 countries over 2002-2021 at four-digit HS codes was calculated. Moreover, this study sought to investigate the specific effects of industry and country on industrial trade in the framework of Tobit Heckman's two-stage model, the databases, and statistical information extracted from the World Bank and International Trade and Development Organization. The results of the study, while confirming the predominance of inter-industry trade compared to intra-industry trade of Iran with partners, indicate the effect of most variables with the expected sign on industrial trade. Among the indicators of technological achievements, only the human skill gap index has a negative effect on industrial trade while the rest of technology indicators, such as technology diffusion and creation showed a positive and significant effect. The results of the learning intensity also provide evidence of Iran's growing experience in

* Assistant Professor of Economics, Department of Economics and management, payamnoor university, Tehran, Iran (Corresponding Author), noraniazad@pnu.ac.ir

** Professor of Economics, Department of Economics and management, payamnoor university, Tehran, Iran, mosavi@pnu.ac.ir

Date received: 2023/04/12, Date of acceptance: 2023/10/10

Copyright © 2010, IHCS (Institute for Humanities and Cultural Studies). This is an Open Access article. This work is licensed under the Creative Commons Attribution 4.0 International License. To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

producing domestic products similar to foreign ones at a lower cost and acquiring the knowledge of installing and assembling imported capital goods. In addition, the lack's effects of foreign investment on intra-industry trade between Iran and its partners can be attributed to barriers to entry, such as the tightening of economic sanctions against Iran.

Keywords: Intra-industry Trade, Inter-industry Trade, Gap Technology, Learning Process, Two Stages Tobit Hekman's Generalized Method.

Jel Classification: F10, F13, F14, C24, C25.

تأثیرپذیری تجارت صنعتی در روابط ایران با کشورهای درآمد متوسط بالا از دو کanal شکاف فناوری و فرایندیادگیری

سمانه نورانی آزاد*

یگانه موسوی جهومی**

چکیده

هدف محوری پژوهش حاضر سنجش اثرپذیری تجارت صنعتی با تأکید بر شکاف فناوری و شدت یادگیری در ایران با کشورهای درآمد متوسط بالا است. نمونه آماری مشتمل بر ۹۷ کشور با درآمد متوسط بالا است که با ایران در گروهای کالایی طبقه‌بندی شده در سطح کدھای چهار رقمی HS طی سال‌های ۲۰۲۱-۲۰۰۲ رابطه تجاری داشته‌اند. میزان تجارت صنعتی ایران و شرکا با معیار گروبلولید و داده‌های مستخرج از پایگاه داده‌ها و اطلاعات آماری بانک جهانی و سازمان توسعه و تجارت بین‌المللی محاسبه شد؛ آنگاه با توجه به ساختار داده‌ها در چارچوب الگوی دومرحله‌ای توبیت هکمن اثرات خاص صنعت و کشور بر تجارت صنعتی مورد بررسی قرار گرفت. نتایج مطالعه ضمن تایید غالب بودن تجارت بین‌صنعتی نسبت به درون‌صنعتی ایران و شرکا، بیانگر اثرگذاری اکثر متغیرها با علامت مطابق انتظار بر تجارت صنعتی است؛ به طوری که در بین شاخص‌های دستاوردهای فناوری، تنها شکاف مهارت انسانی اثر منفی بر تجارت صنعتی داشته اما شاخص‌های انتشار و ایجاد تکنولوژی اثر مثبت و معناداری را نشان می‌دهند. نتایج شدت یادگیری نیز با مقدار مثبت و معنادار، شواهدی مبنی بر افزایش تجربه روزافزون ایران جهت تولید محصولات داخلی مشابه خارجی با هزینه کمتر، دستیابی

* استادیار گروه اقتصاد، دانشکده مدیریت و اقتصاد، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران (نویسنده مسئول)، noraniazad@pnu.ac.ir

** استاد تمام گروه اقتصاد، دانشکده مدیریت و اقتصاد، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران، mosavi@pnu.ac.ir

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۷/۱۸، تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۰۱/۲۳

به دانش نصب و مونتاژ کالاهای سرمایه‌ای وارداتی ارائه می‌دهد. البته، نقصان اثرات سرمایه‌گذاری خارجی و تجارت صنعتی ایران و شرکا را می‌توان به موانع ورود مانند تشدید تحریم‌های اقتصادی علیه ایران نسبت داد.

کلیدواژه‌ها: تجات درون‌صنعتی، تجارت بین‌صنعتی، شکاف فناوری، فرایندیادگیری، مدل تعییم‌بافته توییت هکمن دومرحله‌ای

طبقه‌بندی JEL: C25, C24, F14, F13, F10

۱. مقدمه

حضور فعال کشورها در عرصه تجارت بین‌الملل و توسعه روابط تجاری بین کشورها نقش مؤثری در رشد اقتصادی آنها دارد. به‌طوری که تجربه کشورهای مختلف جهان در دهه‌های اخیر، موفقیت چشمگیر اکثر کشورهای با درآمد متوسط بالا در پیوستن به نظام یکپارچه اقتصاد جهانی و بهمود استانداردهای زندگی شهر وندان از کanal تعیین الگوی تجارت برون‌مرزی، جذب و انتقال سرمایه و فناوری به سایر کشورها را نشان داده است (Iran Chamber 2017of Commerce, Industries, Mines and Agriculture, 20). از آنجایی که تجارت تسهیل فرآیند تبادل دانش فنی، سرمایه‌گذاری در تحقیق و توسعه و ارتقا نوآوری را بدنبال دارد؛ قادر است در دست‌یابی به مزیت نسبی رقابتی تولیدات واقعی صنعتی کشورها با یکدیگر، براساس شیوه و تکنولوژی تولید کمک شایانی نماید. در کشورهای در حال توسعه گسترش مبادلات تجاری از اهمیت بیشتری برخوردار است؛ زیرا اغلب این کشورها با کمبود منابع اقتصادی، ضعف در آموزش، کمبود نیروی کار ماهر و عدم دسترسی به فناوری مواجه‌اند که توسعه روابط تجاری می‌تواند نقش حیاتی بر فائق آمدن این معضلات ایفا کند.

بررسی‌های پیشین در این حوزه مطالعات، شواهدی مبنی بر تغییرات ساختاری فعالیت‌های تکنولوژیکی و صادرات صنایع تولیدی در سطح جهان را آشکار نموده به‌گونه‌ای که صنایع با فرصت‌های تکنولوژیکی بالاتر و پیشتر از منظر تغییرات فناوری، بهبود قابل ملاحظه‌ای در روابط تجاری بین‌الملل و سهم صادرات جهانی نشان می‌دهند. در حقیقت، توسعه تکنولوژی حاصل سرمایه‌گذاری تحقیق و توسعه یا مکانیزم یادگیری ضمن انجام کار است در این رویکرد اگر تکنولوژی سریع و آزادانه انتشار یابد منجر به افزایش ذخیره علمی، تکنولوژیکی و مزیت رقابتی در فعالیت‌های نوآورانه‌ای می‌شود که به اختلاف در هزینه نهاده‌ها بهویژه سرمایه انسانی وابسته است؛ بنابراین وفور سرمایه انسانی همسو با موجودی تکنولوژیکی اولیه ضمن ایجاد

مزیت رقابتی در بخش‌های فناورمحور باعث می‌شود که کشورهای برخوردار از این سرمایه در صادرات کالای با تکنولوژی بالا تخصص یابند؛ به عبارت دیگر همبستگی قوی بین عملکرد تکنولوژیکی و رشد تجاری کشورها وجود دارد (Montobbio & Rampa, 2005).

براساس گزارش شاخص نوآوری جهانی (Global Innovation Index) در سال ۲۰۲۱ کشورهای سوئیس، سوئد و آمریکا در رده‌های اول تا سوم و به عنوان نوآورترین کشورهای جهان شناخته شده‌اند. کره جنوبی با صعود ۵ پله رتبه پنجم جهان را به خود اختصاص داده و ایران در رده ۵۳ کشورهای جهان با رتبه ۳۲/۹ برای دومین بار در جمع کشورهای دست‌یافته به نوآوری^۱ قرار گرفته است. هرچند ایران از نظر خروجی‌های دانش فناورانه نسبت به سال قبل ۶ رتبه بهبود داشته اما از منظر سرمایه انسانی و تحقیقات ۵ رتبه و زیرساختارها ۷ رتبه تنزل یافته است. با مقایسه شاخص نوآوری جهانی ایران و کشورهای با درآمد متوسط بالا ملاحظه می‌شود که شاخص نوآوری جهانی ایران به میزان ۴۵ درصد کمتر از میانگین ده کشور اول با درآمد متوسط بالاست همچنین بر مبنای شاخص نوآوری زیرساختارها، ایران با رتبه ۷۰ وضعیت و عملکرد نامطلوبی دارد (گزارش شاخص نوآوری جهان Global innovation index report, 2021).

براین اساس و باستاناد آمار فوق مشاهده می‌شود که تفاوت فاحشی بین وضعیت نوآوری و پیشرفت تکنولوژیکی ایران و کشورهای با درآمد متوسط بالا وجود دارد. بنابراین هدف محوری این تحقیق ارزیابی شکاف فناوری و یادگیری تولیدی بر تجارت صنعتی ایران با کشورهای درآمد متوسط بالا با رویکرد شبه پارامتری خطای غیرتصادفی نمونه‌ای است. درواقع پژوهش حاضر درصد است تا به این سوال محوری پاسخ دهد که در سناریوهای متفاوت اثرگذاری یادگیری و شاخص‌های نوآوری شامل ایجاد تکنولوژی، انتشار تکنولوژی جدید، انتشار تکنولوژی قدیم، مهارت انسانی و شاخص تحقیق و توسعه بر تجارت صنعتی ایران و کشورهای درآمد متوسط بالا چگونه است؟ بدین منظور از داده‌های پانلی ۹۷ کشور با درآمد متوسط بالا در بازه زمانی ۲۰۰۲-۲۰۲۱ و رویکرد تعیین‌یافته تویست یا مدل انتخابی هکمن دو مرحله‌ای (Generalized Tobit) استفاده شد. به رغم مطالعات قبلی که تنها اثر یکی از زیر مؤلفه‌های نوآوری بر تجارت مورد بررسی قرار گرفته است این تحقیق تلاش دارد از شاخص‌های نوآوری مركب (Composite Technology Indicators) برای اندازه‌گیری هریک از معیارهای شکاف تکنولوژی استفاده کند؛ بنابراین می‌تواند جزء محدود مطالعات این حوزه قلمداد شود و از این جنبه نوآور خواهد بود.

در ادامه سازماندهی مقاله به صورت زیر خواهد بود. پس از مقدمه در بخش دوم، مبانی نظری و دیدگاه‌های تئوریکی بیان می‌گردد؛ سپس پیشینه تحقیق در بخش سوم به‌طور اجمالی مرور می‌گردد. در بخش چهارم، ساختار الگو مورد بررسی قرار می‌گیرد. برآوردهای اقتصادسنجی و تجزیه و تحلیل داده‌ها در قسمت پنجم ارائه شده است. در نهایت، بخش پایانی به جمع‌بندی و پیشنهادات اختصاص یافته است.

۲. مبانی نظری

۱.۲ دیدگاه‌های کلاسیک تجارت صنعتی

در ادبیات کلاسیک، تجارت بین‌الملل به دو نوع تجارت بین‌صنعتی (Inter-industry trade) و درون‌صنعتی (Intra-industry trade) تقسیم می‌شود. در تجارت بین‌صنعتی که به صادرات و واردات گروه‌های کالایی مختلف در بین کشورهای متفاوت اشاره دارد؛ روابط تجاری بر پایه مزیت رقابتی، فرض بازدهی ثابت مقیاس، متجانس بودن کالا و رقابت کامل استوار است که درنتیجه اختلاف تکنولوژیکی دو کشور و تخصصی شدن در تولید یا بهره‌مندی متفاوت از عوامل تولید باعث شکل‌گیری الگوی ریکاردین (Ricardian) و مدل تجارتی هکشر اوهلین (Hechscher-Ohlin) می‌شود. در این الگوها اگر کشوری در تولید و صادرات کالا و خدمات با هزینه نیروی کار پایین و واردات کالا و خدمات با هزینه نیروی کار بالاتر تخصص یابد می‌تواند منافعی را نصیب خود کند. در واقع، منافع تجارت در الگوی ریکاردین براساس مزیت رقابتی حاصل از اختلاف تکنولوژی و در مدل هکشر- اوهلین بر پایه بهره‌مندی از شدت عوامل تشریح می‌شود. در مدل ریکاردین با فرض وجود یک عامل تولید و بازدهی ثابت به مقیاس، اختلاف تکنولوژیکی منجر به تفاوت مطلق قیمت کالاهای شده و پتانسیل لازم برای منافع تجارت را فراهم می‌کند؛ در حالیکه در الگوی هکشر- اوهلین اگر سرمایه به عنوان عامل دوم تولید باشد حتی زمانی که هیچ اختلاف تکنولوژیکی بین کشورها وجود نداشته باشد تفاوت بهره‌مندی عوامل (Factor Endowments) باعث تحقق منافع تجارت می‌شود (هوانگ Hoang, 2005). واقعیت‌های مشهود دهه ۱۹۶۰ در روابط تجاری کشورهای توسعه‌یافته صنعتی، تئوری مزیت نسبی کلاسیک‌ها را به چالش کشیده و تشابه درآمدی و سطح یکسان توسعه در این کشورها منجر به شکل‌گیری تئوری‌های جدید تجارت شده که آنرا تجارت درون‌صنعتی می‌نامند؛ بنابراین نیمه دوم قرن بیستم را می‌توان نقطه شروع شکل‌گیری

دیدگاه‌های مدرن تجارت که نقش مهمی در روابط تجاری کشورهای صنعتی بازی می‌کنند (Krugman, et al, 2017).

۲.۲ دیدگاه‌های مدرن تجارت صنعتی

همان‌طوری که در بخش قبلی اشاره شد شکل‌گیری تجارت درون‌صنعتی (IIT) را می‌توان نقطه شروع حوزه مطالعات در تئوری‌های جدید تجارت بین‌الملل دانست. در واقع، تجارت درون‌صنعتی (IIT) زمانی تحقق می‌یابد که کشورها به صادرات و واردات همزمان کالاهای متفاوت در صنایع یکسان بپردازنند؛ یعنی یک کشور وارد کننده کالایی باشد که آنرا صادر نموده است. در این فرایند که انواع یکسان و تمایز از کالاهای صادر و وارد می‌شوند، مصرف‌کنندگان با سلیقه و ترجیحات متفاوت کالاهای را جانشین یکدیگر دانسته و به صورت مختلف آنرا مصرف می‌کنند. از سوی دیگر، تجارت درون‌صنعتی (IIT) را می‌توان صادرات و واردات همزمان محصولات متعلق به طبقات کالایی مشابه در صنایع یکسان تعریف نمود (چین و همکاران ۲۰۲۰؛ گرینوی و میلنر ۱۹۸۳). (Greenaway & Milner, 1983)

برخی پژوهشگران با تعمیم دیدگاه‌های فوق بیان می‌کنند که تجارت درون‌صنعتی (IIT) ماحصل رقابت ناقص (رقابت انحصاری Monopolistic Competition)، تمایز کالا (Economies of Scale)، صرفه مقیاس (Product Differentiation)، تنوع تقاضای مصرف‌کننده (Variety of Consumer Demand)، شباهت در ترجیحات مصرف‌کننده (Similarity in Consumer Preferences) و مزیت رقابتی ناشی از نوآوری (Advantage from innovation Competitive) است به اعتقاد آنها مدل‌های تجارت سنتی در تشریح تجارت درون‌صنعتی با شکست مواجهه است؛ زیرا با این فرض، کشورهای دارای موجودی یکسان عوامل، تجارت نمی‌کنند. در این راستا، لانکاستر (Lancaster, 1980) معتقد است تجارت درون‌صنعتی (IIT) زمانی اتفاق می‌افتد که تمام جنبه‌های اقتصاد یکسان بوده و شرایط مزیت نسبی ادامه داشته باشد. هلپمن (Helpman, 1999) نیز براین باورند که اگر صرفه مقیاس محرک تجارت درون‌صنعتی باشد مزیت نسبی، تجارت بین‌صنعتی را از طریق تخصص تجاری هدایت می‌کند؛ یعنی تخصصی شدن هر کشور به آن مجال استفاده بهتر از فرصت صرفه مقیاس، کاهش هزینه تولید کالا و گسترش تجارت را می‌دهد. فینگر (Finger, 1975) نیز بیان نمود که تجارت درون‌صنعتی همواره امری متداول است زیرا کالاهای با عوامل تولید ناهمگن (Heterogeneous Factor Endowments) در یک گروه طبقه‌بندی می‌شوند؛ بنابراین محققین و پژوهشگران تلاش نمودند که تجارت

درون صنعت را به سه نوع تجارت کالاهای همگن (Trade in Homogenous Goods)، تجارت کالای افقی متمایز (Horizontal Intra-industry Trade) و تجارت کالاهای داری تمایز عمودی (Vertical Intra-industry Trade) تقسیم نمایند. به گونه‌ای که در تجارت کالای همگن، بنگاه‌ها بازار را چند بخشی در نظر می‌گیرند و امکان تجارت دو جانبه وجود دارد (Brander و Krugman, 1983؛ Greenaway et al, 1994؛ Brander & Krugman, 1983). در این طبقه‌بندی و در چهارچوب تجارت درون صنعت افقی، انواع مختلف یک کالای همگن با کیفیت مشابه و ویژگی‌های مختلف مبادله می‌شوند؛ در حالی که در تجارت درون صنعت عمودی محصول با کیفیت و قیمت متفاوت در مراحل مختلف زنجیره تولید پردازش و یا توسط شرکت‌های چندملیتی مورد معامله قرار می‌گیرند (Pittiglio 2012؛ Arip et al, 2011؛ آریپ و همکاران 2011). از طرفی وضعیت تجارت کشورهای مختلف جهان خاطر نشان می‌کند که کشورهای بربخوردار از عوامل تولید مشابه، پتانسیل بیشتری برای تجارت درون صنعت افقی دارند در حالی که اختلاف در شدت بهره‌مندی عوامل تولید تجارت درون صنعت عمودی را تشدید می‌کند. در حقیقت، تجارت درون صنعت عمودی بیشتر با نظریه کلاسیک مزیت نسبی مرتبط است و تجارت درون صنعت افقی در چارچوب تئوری تجارت مدرن تبیین می‌شود (Hoang 2019؛ هوانگ 2019). به اعتقاد گرینوی و میلنر تجارت درون صنعت به دو دلیل اهمیت دارد اولاً، اندازه‌گیری دقیق تجارت درون صنعتی، اهمیت دیگر عوامل تعیین‌کننده مبادلات بین‌المللی به غیر از نسبت‌های نسبی عوامل تولید را نشان می‌دهد؛ به گونه‌ای که در مطالعات اخیر بر نقش تنوع ترجیحات و کاهش هزینه‌ها تأکید شده است اما علی‌رغم تلاش برای تعمیم مدل هکشر-اوهلین همچنان امکان تطابق کامل این عوامل وجود ندارد در نتیجه، فرضیه هکشر اوهلین ارزش چندانی در توضیح مبادلات درون صنعتی نخواهد داشت. ثانیاً، زمانی که توسعه تجارت به شکل افزایش مبادلات درون صنعتی باشد در مقایسه با مبادلات بین‌صنعت، تغییر تجارت نسبت به توسعه آن آسانتر است (گرینوی و میلنر 1983).

۳.۲ عوامل موثر بر تجارت صنعتی

کاوش در نظریه‌ها و دیدگاه‌های تئوری جدید تجارت، عوامل موثر بر روابط تجاری را به سه دسته تقسیم نموده و در تفسیر این عوامل از تئوری‌های طرف تقاضا که بر همپوشانی ترجیحات و ساختار مشابه تقاضا متمرکز است و تئوری عرضه که به پتانسیل‌های افزایش تخصصی تولید و یا از تئوری‌های سازمانی استفاده می‌کند. برخی اقتصاددانان عوامل خاص

کشور را از طریق متغیرهای کلان اقتصادی نظیر تفاوت درآمدسرانه، فاصله جغرافیایی، عدم توازن تجاری (Trade Imbalance)، محدودیت تجاری (Trade Orientation)، تشابه درآمدی (Income Similarity)، تفاوت اندازه کشور، موانع ورود تجاری (Trade Barriers)، نسبت سرمایه به نیروی کار، شدت یادگیری (Learning Intensity)، شکاف تکنولوژی (Technology Gap) و غیره بر تجارت درون صنعتی موثر می‌داند؛ آنها بر این باورند که عوامل خاص کشور با بهبود و ارتقای کیفیت و سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی می‌تواند بر سهم تجارت درون صنعتی تاثیر بگذارد. در حالیکه گروه دیگری از اقتصاددانان و پژوهشگران عوامل خاص صنعت از قبیل تفاوت محصول، صرفه مقیاس، تمرکز صنعت و شدت سرمایه را به عنوان منبع تجارت صنعتی در الگوهای غیرقابلی می‌دانند (ژانگ Zhang, 2005؛ پریور Pryor, 1992).

در میان عوامل فوق شکاف تکنولوژی و توسعه دانش عنصری کلیدی است که نقش اساسی بر روابط بین‌الملل دارد. در حقیقت، مفسران اقتصادی ملاحظه نمودند که ادغام و پیوستن به اقتصاد جهانی نقش چشمگیری در سرعت و جهت‌دهی تغییرات تکنولوژیکی و اثر آن بر تجارت داشته است؛ به گونه‌ای که در ادبیات اقتصادی از تجارت به عنوان «شاهراه یادگیری» (Handmaiden of Growth) و «پاداش رشد» (Highway of Learning) یاد می‌شود. آنها بر این باورند که ادغام و یکپارچگی جهانی از دو جنبه مثبت و منفی بر انگیزه‌های خصوصی و مزایای اجتماعی ناشی از سرمایه‌گذاری در فناوری تأثیر می‌گذارد. جنبه مثبت دلالت بر آن دارد که ائتلاف و یکپارچگی اقتصاد، اندازه بازار را گسترش می‌دهد؛ بنابراین بنگاه موفق، فرصت سودآوری بالقوه برای سرمایه‌گذاری در ایجاد محصول جدید را به دست می‌آورد. همچنین بدلیل آنکه دانش یک کالای اساسی عمومی است کشوری که به اقتصاد جهانی بپیوندد می‌تواند از منافع یادگیری خارج از مرزها بهره‌مند شود. در حالی که جنبه منفی آن نشان می‌دهد که بنگاه‌ها رقابت بین‌الملل را یکی از خطرات اساسی مرتبط با سرمایه‌گذاری در فناوری پیشرفتی می‌دانند و از آن به عنوان عامل مشارکت بیشتر دولت در توسعه فناوری‌های جدید ذکر می‌کنند (گروسمن و هلپمن Grossman & Helpman, 1995).

هم‌چنین پوزنر (Posner, 1961) و ورنن (Vernon, 1992) به عنوان پیشگامان تئوری تغییرات تکنولوژی به تفسیر دو الگوی شکاف تکنولوژیکی (Technological Gap Model) و چرخه طول عمر محصول (Product Cycle Model) در چارچوب پویا پرداختند. مطابق تئوری شکاف تکنولوژی پوزنر، تجارت براساس تفاوت محصول، فرایند جدید تولید و توسط بنگاه مبتکر یا کشور دارای انحصار موقت در بازار جهانی برای تشویق ابداعات انجام می‌شود؛ بنابراین شکاف

تکنولوژی می‌تواند نقش محرك یا مانعی برای رقابت و تجارت باشد. به اعتقاد وی روند رشد تجارت مستلزم پیشرفت فنی و تغییر فناورانه مستمر است و این استمرار در نوآوری باعث می‌شود تجارت بین کشورهایی که سطح بهره‌مندی عوامل تولید مشابه دارد به‌وقوع بپیوندد؛ زیرا با تغییر فناوری مدت زمانی طول می‌کشد که دیگر کشورها تولید کالای جدید را یاد بگیرند که این زمان را دوره یادگیری می‌نامند. به عبارت دیگر تجارت ممکن است ناشی از وجود یا اختلاف دانش فنی در یک کشور باشد که در کشورهای دیگر وجود ندارد، حتی اگر هیچ تفاوت بین‌المللی در بهره‌مندی نسبی عوامل تولید وجود نداشته باشد. درواقع، این تئوری بر نقش فناوری و شکاف تکنولوژی درونزا به عنوان عامل تعیین‌کننده مزیت نسبی و تجارت درون صنعتی و بین صنعتی تاکید دارد (برودزیکی و اسلدیوزکا Brodzicki & Sledziewska, 2016).

از طرفی، فرم تعیین‌یافته مدل شکاف تکنولوژی به طرح الگوی دوران عمر محصول ورنن منتهی شد براساس این الگو وقتی محصول جدیدی تولید می‌شود نیروی کار ماهر در تولید آن نقش دارد. در مرحله بلوغ براساس تئوری مزیت نسبی، محصول از کشوری که ابتدا آن را تولید کرده به کشور با نیروی کار ارزان منتقل می‌شود در این مرحله کالای تولیدی مورد قبول عموم مردم بوده و به کالای استانداری تبدیل می‌شود که می‌توان با بکارگیری نیروی نیمه ماهر و روش‌های تولید انبوه آنرا تولید نمود. براساس این تئوری انتظار می‌رود که محصول درآمدزا و سرمایه‌اندوز توسط کشور پیشرفته که فرصت و امکانات لازم برای تولید آن دارد صادر و در مقابل کالاهایی که با فناوری قدیمی تولید شده‌اند وارد شود (ورنن Vernon, 2015). در این خصوص کروگمن (Krugman, 1979) نیز بیان می‌کند که کشورهای پیشرفته نوآور که دارای مزیت در تولید کالای نوآورانه هستند آنرا صادر و کشورهای غیرنوآور به تقليد و استقرارض تکنولوژی کشورهای پیشرفته می‌پردازند؛ بنابراین کشورهای پیشرفته به‌منظور حفظ موقعیت تجاری خود مجبورند دائمًا به انجام فعالیت تجاری نوآورانه پردازند؛ بنابراین شکاف تکنولوژی به مرور زمان با واردات نوآوری‌های قبلی یا جریان سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی به مقدار جزئی کاهش می‌یابد (برودزیکی و کواتکوزیکی Brodzicki & Kwiatkowski, 2018).

برخی نوشتارهای اخیر و مطالعات تئوریکی که به بررسی منافع و شکاف تکنولوژی بین کشورهای طرف تجاری می‌پردازند براین باورند که این دستاوردهای تکنیکی از یادگیری ضمن انجام کار (Learning by Doing) یعنی تکرار برخی فعالیت‌های تولیدی مولد نشأت گرفته است؛ یعنی این فرایند به بنگاه‌ها و صنایع اجازه می‌دهد راهکارهای جدید و بهتری برای انجام کار و

فعالیت پیدا کنند و به صادرات محصولات با فناوری پیشرفتہ پردازنند. در حالی که برخی دیگر از مطالعات بر نقش تحقیق و توسعه (Research & Development) یعنی سرمایه‌گذاری در فعالیت‌های انحصاری و کشف فناوری جدید متمرکز است. سرمایه‌گذاری در تحقیق و توسعه می‌تواند منافع گسترده یا مزایای مناسبی برای سرمایه‌گذاران ایجاد کند که در صورت انتشار، منافع آن ممکن است بین بنگاه‌های یک صنعت، بین صنایع یک کشور، یا فراتر از مرزهای ملی تحقق یابد. اگرچه برخی موقع پیشرفت تکنولوژیکی به طور غیرمنتظره اتفاق می‌افتد، اما حاصل فعالیت‌های اقتصادی است که از آن به عنوان فرایند یادگیری یاد می‌شود. هر چند فرایند یادگیری در حوزه‌های مختلف و به شکل‌های متفاوت ظاهر می‌شود اما دو فرایند یادگیری تولیدی (Learning by Product) و یادگیری ناشی از تجربه (Learning by Experience) در فعالیت‌های تجاری و روابط درون صنعتی مرسوم و مداولتر است. در فرایند یادگیری تولیدی بنگاه‌ها شیوه انجام بهتر کارها در روند تولید محصول و یا نصب ماشین‌آلات و سرمایه را فرا می‌گیرند. در حالی که یادگیری ناشی از تجربه همان سرمایه‌گذاری و تکنولوژی تبلوریافته یا نهادینه شده در نیروی کار که در نتیجه تلاش و انجام فعالیت مستمر و تکراری کسب می‌شود. در هردو فرایند یادگیری، بنگاه هزینه ایجاد دانش را شناسایی و آنرا با مزایای بالقوه یک محصول جدید یا بهبود یافته مقایسه می‌کند؛ اما در جایی که منافع حاصل از تجربه در بین بنگاه‌ها انتشار یابد^۲ تکامل فناوری براساس مزیت نسبی در روابط بین‌الملل انعکاس می‌یابد (Grossman و Helpman 1995). با عنایت به مبانی فوق گروهی از محققین درصد اندازه‌گیری شکاف تکنولوژی با معیارهای متفاوت برآمدند؛ در این خصوص دسای و همکاران (Desai et al, 2002) شاخص دستاورد تکنولوژیکی مرکب (Technological Achievements (TAI) Index) را براساس چهار شاخص ظرفیت تکنولوژیکی ارائه نمودند که مشتمل بر شاخص‌های ایجاد تکنولوژی جدید، انتشار تکنولوژی اخیر، ساختار مهارت انسانی و انتشار تکنولوژی موجود می‌باشند که در ادامه به مفهوم هریک اشاره می‌شود.

الف) ایجاد تکنولوژی جدید یعنی تمامی کشورهای جهان ممکن است در مرز توسعه تکنولوژی جهانی قرار نگیرند اما همه کشورها باید ظرفیت نوآوری داشته باشند؛ زیرا بدون ایجاد ظرفیت نوآوری نمی‌توان نسبت به توسعه و تطبیق محصولات و فرایندها با شرایط محلی اقدام نمود.

ب) انتشار نوآوری اخیر که بیانگر پویایی در بخش‌های با فناوری پیش‌رفته اقتصاد جهان است و با توسعه وارتقای محتوای فناوری و کالاهای تولیدی، اقتصاد متنوع شده و فرصت‌های مهمی را در بازارهای جدید برای کشورهای در حال توسعه ایجاد می‌کند.

ج) انتشار تکنولوژی قدیمی موجود؛ زیرا انتشار نوآوری‌های قدیمی گاهی اوقات جهش محسوب می‌شود و از آنجایی که پیشرفت تکنولوژی یک فرآیند تجمعی است؛ بنابراین انتشار گسترده نوآوری‌های قدیمی برای پذیرش نوآوری‌های بعدی امری ضروری تلقی می‌شود.

د) ساختار مهارت انسانی که نقش کلیدی در پویایی‌های تکنولوژیکی دارد؛ یعنی هم سازندگان و هم کاربران فناوری‌های جدید هر دو به مهارت‌های آموزشی و توانایی شناختی و مهارت‌هایی برای تسلط بر نوآورهای جدید و دستیابی به پیشرفت تکنولوژی نیاز دارند.

شایان ذکر است که دسای و همکاران شاخص‌های فوق را با بهره‌گیری از زیرمولفه‌های دیگری استخراج نمودند که نتایج شاخص‌های متمایز، اختلاف زیادی از منظر تنوع و پویایی در پیشرفت تکنولوژی و ضریب فناوری بین کشورهای مختلف را نشان می‌دهد.

۳. پیشینهٔ تحقیق

لیتاو و همکاران (Leitão et al, 2022) در مطالعه‌ای به آزمون تجربی فرضیه تعدیل آرام در بازار کار پرتفعال طی سال‌های ۲۰۰۰-۲۰۱۸^۳ (Smooth Adjustment Hypothesis) درنظرگرفتن تغییرات در اشتغال، دستمزد، بهره‌وری، مصرف و تجارت حاشیه‌ای درون صنعت پرداختند. آنها از روش رگرسیون چندک آنسی (Method of Moments Quantile Regression) و مدل‌های پانل هم‌جمعی (Cointegration Panel Models) برای استنتاج پویایی‌های بلندمدت استفاده نمودند. نتایج پژوهش آنها بیانگر آن است که فرضیه تعدیل آرام تأیید شده است. علاوه‌بر این تعاملات متقابل اثر شوک‌های نامطلوب را کاهش می‌دهد. بنابراین، تجارت حاشیه‌ای درون صنعت (Marginal Intra-Industry Trade)، تعدیل آرام را در اقتصاد پرتفعال ترویج می‌دهد.

بکیوی و همکاران (Becuwe et al, 2021) در مطالعه‌ای به بررسی وضعیت تجارت انقلاب فرانسه طی سال‌های ۱۸۴۸-۱۸۷۲ و آزمون تجارت درون صنعتی و فرضیه تعدیل آرام پرداختند. نتایج مطالعه آنها نشان داد که معاهده کوبدن - شوالیه در سال ۱۸۶۰ ممنوعیت واردات فرانسه را حذف کرد و تعریفه بین فرانسه و بریتانیا را کاهش داد. بدنبال یکسری معاهدات تجاری با کشورهای دیگر پس از سال ۱۸۶۰، افزایش قابل توجهی در تجارت

تأثیرپذیری تجارت صنعتی در ... (سمانه نورانی آزاد و بگانه موسوی جهرمی) ۱۴۳

درون صنعتی فرانسه اتفاق افتاد همچنین بخش‌هایی که آزادسازی تجاری انجام شده تجارت دو طرفه بالاتری را تجربه نمودند. یافته‌های پژوهش مذکور با این ایده سازگار است که آزادسازی تجارت منجر به «تعدیل آرام» شده است و از تخصیص مجدد عوامل پرهزینه بین بخشی جلوگیری خواهد کرد.

سپارامادو و ویراسینگه (Saparamadu, & Weerasinghe, 2021) عوامل تعیین کننده تجارت درون صنعتی (IIT) بین سریلانکا و شرکای تجاری اصلی آن در جنوب آسیا شامل هند، پاکستان و بنگلادش را طی سال‌های ۱۹۹۲-۲۰۱۷ بررسی نمودند. در این مطالعه مدل رگرسیون داده‌های تابلویی با اثر تصادفی برای تجزیه و تحلیل نتایج اتخاذ شده است. آنها در مطالعه خود دریافتند که صرفه مقیاس که از تفاوت ارزش افزوده در تولید خالص بخش تولید و میانگین اندازه بازار محاسبه شده و تولید ناخالص داخلی تأثیر قابل توجهی بر سطح (IIT) در منطقه جنوب آسیا دارد. تفاوت درآمد ناخالص ملی سرانه، تفاوت در سطح درآمد و نرخ تعریفه (نماینده موانع تجاری) تأثیر منفی بر سطح (IIT) دارد. سیاستگذاران باید نگران افزایش (IIT) در منطقه جنوب آسیا باشند.

چین و همکاران (Chen et.al, 2020) در مقاله خود با استفاده از مدل خودرگرسیون پانل (VAR) به بررسی تأثیر اندازه اقتصاد بر تجارت درون صنعت عمودی (VIIT) مالزی و شرکای برتر تجاری طی سال‌های ۱۹۸۸-۲۰۱۶ می‌پردازنند. آنها در مطالعه خود دریافتند که اولاً، بیشتر محصولات تولیدی در تجارت درون صنعتی (IIT) نقش دارند. ثانیاً، علیت دوچانبه مثبت بین (VIIT) و اندازه اقتصادی کشورهای مورد مطالعه وجود دارد؛ ثالثاً تجارت درون صنعت عمودی از فرضیه رشد مبتنی بر تجارت حمایت می‌کند و (VIIT) به عنوان موتور رشد مالزی در کوتاه‌مدت عمل می‌کند، رابعاً شوک وارد به (VIIT) باعث ایجاد هرج و مرج در اقتصاد مالزی نمی‌شود؛ خامساً یک شوک مثبت به تولید ناخالص داخلی مالزی تجارت درون صنعت عمودی را سریع و قابل توجه افزایش می‌دهد. به طور کلی سیاست گذاران مالزی باید به تمرکز بر تحریک رشد (VIIT) ادامه دهند.

جوشیک و زموک (Jošić, & Žmuk, 2020) در مقاله‌ای به بررسی روندها و عوامل تعیین‌کننده تجارت درون صنعتی در کرواسی می‌پردازنند. آنها در مطالعه خود با استفاده از شاخص Grubel-Lloyd (Grubel-Lloyd) در گروههای کالایی (HS-2) و (HS-4) سطح تجارت درون صنعتی بین کرواسی و اتحادیه اروپا، (CEE) و کشورهای سراسر جهان محاسبه نمودند. نتایج این بخش مطالعه تغییرات پویا در تجارت درون صنعتی با محاسبه شاخص‌های حاشیه‌ای تجارت

درون صنعتی (Marginal Intra-Industry Trade Indices) را نشان می‌دهد. علاوه بر این، در این مطالعه شاخص‌های تجارت درون‌صنعتی تعدیل شده دوچاره برای کرواسی و ۲۴ کشور شریک تجاری مهم در دوره ۲۰۰۱ تا ۲۰۱۷ با استفاده از تکنیک اقتصادستنجی پنل با اثرات تصادفی به دلیل تغییرناپذیری برخی از متغیرها در طول زمان محاسبه شد. آنها در مطالعه خود دریافتند که تولید ناخالص داخلی، مرز مشترک، عضویت در اتحادیه اروپا، و فاصله کرواسی و کشورهای شریک تجاری تاثیر قابل توجهی بر سطح تجارت درون‌صنعتی کرواسی دارد.

لپینسکا و همکاران (Łapińska et al, 2019) در مطالعه‌ای با استفاده از مدل اقتصادستنجی داده‌های پویا عوامل تعیین‌کننده تجارت درون‌صنعتی بین لهستان و شرکای تجارت اتحادیه اروپا در صنعت پوشک و کفش در دوره زمانی ۲۰۱۷-۲۰۰۴ بررسی نمودند. یافته‌های تحقیق آنها نشان داد که اندازه اقتصاد شرکای تجارتی تأثیر مثبتی بر توسعه تجارت درون‌صنعتی پوشک و کفش دارد. فاصله جغرافیایی که کشورهای تجارتی را از هم جدا می‌کند، عاملی است که توسعه تجارت درون‌صنعتی را محدود می‌کند. میزان عدم تعادل تجارتی بین شرکا اثر نامطلوب بر شدت تجارت درون‌صنعتی دارد.

ملکوتی و همکاران (۱۴۰۰) در مطالعه‌ای له بررسی تعیین‌کننده‌های تجارت دو جانبی ایران و چین می‌پردازند آنها اثر شکاف تکنولوژیک را بر شاخص تجارت درون‌صنعت با استفاده از رهیافت جاذبه و روش حداقل مربعات پویا طی سال‌های ۱۹۹۵-۲۰۱۷ بررسی نمودند. نتایج مطالعه آنها نشان داد شکاف تکنولوژی و نرخ ارز بر تجارت درون‌صنعت ایران و چین اثر منفی داشته در حالیکه برجام اثر مثبت و معناداری دارد. علاوه بر این تجارت ایران و چین از نوع تجارت درون‌صنعتی نیست؛ بلکه بر مبنای تجارت بین صنعتی است که وجود شکاف تکنولوژیک و موانع تجارتی مثل تحریم از جمله مهمترین دلایل نقصان است.

يونسپور و طبی (۱۳۹۹) به بررسی اندازه و تعیین نوع تجارت متقابل میان ایران و شرکای تجارتی منتخب همسایه، شرق آسیا و تعدادی از اعضای اتحادیه اروپا و شناسایی رابطه زیست‌محیطی می‌پردازند. بدین‌منظور آنها به اندازه‌گیری شاخص‌های مهم گروبل-لوید، فونتان و فردنبرگ و شاخص اظهار و الیوت طی سال‌های ۲۰۰۱-۲۰۱۵ پرداختند. نتایج تحقیق آنها نشان داد که سهم قابل ملاحظه‌ای از تجارت درون‌صنعت متقابل ایران و کشورهای منتخب از نوع تجارت درون‌صنعت عمودی است، بدین‌معنا که فشار رقابتی بر کالاهای ایرانی اندک است و شاخص اظهار و الیوت، سهم عمدۀ تجارت درون‌صنعت از کالاهای با کیفیت

پایین را نشان داد. در مجموع ماهیت روابط تجاری ایران با شرکای تجاری منتخب بیان گر همراه بودن بخش تجارت خارجی ایران با حفظ و بهبود کیفیت محیط زیست کشور بوده است. رضایی و همکاران (۱۳۹۹) به ارزیابی تأثیر تسهیل تجاری بر تجارت دوجانبه کشورهای در حال توسعه طی سال‌های ۲۰۱۸-۲۰۰۶ و روش حداقل مربuat وزنی در قالب داده‌های پنل پرداختند. آنها به منظور کمی کردن تأثیر تسهیل تجاری بر تجارت دوجانبه از شاخص تجارت فرامرزی کشورها استفاده نمودند. نتایج مطالعه آنها نشان داد که تسهیل تجاری اگر توسط هر دو کشورانجام شود، اثرات مثبت زیادی بر تجارت دوجانبه کالاهای صنعتی دارد و گرایش به تجارت دوجانبه در میان کشورهای در حال توسعه با کشورهایی که تولید ناخالص داخلی بالاتر دارند، بیشتر است. همچنین نتایج موید آن است که در تجارت دوجانبه اهمیت زبان مشترک بیش از مرز مشترک است و در کشورهایی که فاصله جغرافیایی بیشتری از یکدیگر دارند میزان تجارت کمتر است.

میرزابابازاده و شاهحسینی (۱۳۹۸) در مقاله‌ای به ارزیابی عوامل موثر بر محتوای فناوری صادرات در صنایع منتخب ایران در سطح کدهای (ISIC) دو رقمی می‌پردازنند. بدین‌منظور آنها از تکنیک داده‌های تابلویی طی دوره زمانی ۱۳۹۰-۱۳۹۴ استفاده نمودند. نتایج حاصل از این مطالعه دلالت بر این دارد که متغیرهای سرمایه انسانی، تولید ناخالص داخلی سرانه، باز بودن تجارتی و شاخص تجارت درون صنعتی همگی دارای تأثیر مثبت و معنادار بر محتوای فناوری صادرات صنایع کدهای (ISIC) دو رقمی هستند. همچنین سرمایه انسانی در بین متغیرهای مورد بررسی بیشترین تأثیر را بر محتوای فناوری صادرات دارد.

اوحدی اصفهانی و همکاران (۱۳۹۸) به تحلیل اثر ناپارامتری شکاف تکنولوژیکی بر روابط دوجانبه تجاری ایران و شرکای منتخب طی سال‌های ۱۹۹۵-۲۰۱۵ پرداختند. آنها در مطالعه خود با استفاده از الگوی شبکه‌پارامتری جاذبه با اثرات ثابت نشان می‌دهد که تفاوت حق ثبت اختراع بین شرکای تجاری به عنوان شاخص شکاف تکنولوژیکی بر روابط دوجانبه تجاری طبق انتظار به صورت ناپارامتری است. البته در اثر تفاوت حق ثبت اختراع بر روابط تجاری بین دو شریک تجاری در برخی موارد نزولی و در قسمتی دیگر صعودی است و این امر باعث افزایش روابط دوجانبه تجاری بین کشورها شده است.

به رغم مطالعات قبلی که تنها اثر یکی از زیر مؤلفه‌های نوآوری بر تجارت مورد بررسی قرار گرفته است تحقیق حاضر تلاش دارد از شاخص‌های نوآوری مرکب (Composite Technology Indicators) مشتمل بر پنج شاخص متمایز ایجاد تکنولوژی جدید، انتشار نوآوری اخیر، مهارت

انسانی، شاخص تحقیق و توسعه و انتشار تکنولوژی قدیم که هر یک از زیر مؤلفه‌های دیگری تشکیل شده‌اند برای اندازه‌گیری معیارهای شکاف تکنولوژی در سناریوهای متفاوت استفاده نماید؛ بنابراین جزء محدود مطالعات این حوزه قلمداد شده و از این جنبه نسبت به سایر مطالعات متمایز است.

۴. روش‌شناسی تحقیق

با عنایت به مطالب بیان شده در بخش قبلی، در این قسمت شاخص تجارت صنعتی کشورهای مطالعه با توجه به سهم تجارت گروه‌های کالایی معرفی می‌شود و سپس در چارچوب الگوی توصیت هکمن دو مرحله‌ای شدت اثربازی تجارت صنعتی برای ایران با کشورهای درآمد متوسط رو به بالا با تأکید بر ضریب فناوری و فرایند یادگیری تولیدی مورد بررسی قرار می‌گیرد؛ از این‌رو پژوهش حاضر از نظر هدف کاربردی است. جامعه آماری پژوهش مشتمل بر ۱۳۴ کشور با درآمد متوسط بالا است در میان آنها ۹۷ کشور بسته به اینکه با ایران در گروه‌های کالایی (HS) رابطه تجاری صنعتی داشته‌اند و اطلاعات آنها در دسترس بوده انتخاب شده‌اند.^۴ در ضمن این‌گروه از کشورها به دلیل درآمد بالا مستعد رشد تکنولوژی، بهره‌برداری از فناوری بالاتر و مشارکت در فعالیت‌های نوآورانه هستند؛ در این کشورها معمولاً بخش عمده‌ای از درآمد صرف مخارج تحقیق و توسعه، ایجاد و انتشار تکنولوژی می‌شود. علاوه‌بر این براساس رتبه‌بندی شاخص نوآوری تجارت نیز از بین ۹۷ کشور با درآمد متوسط بالا ۶۸ درصد آنها از نظر شاخص نوآوری جهانی در چند ک اول بالاترین رتبه را به خود اختصاص داده‌اند.

۱.۴ معرفی مدل و ساختار الگو

اهمیت روزافزون تجارت بخش صنعت منجر به شکل‌گیری شیوه‌های مختلفی برای اندازه‌گیری تجارت صنعتی شده است؛ به طوری که در این حوزه مطالعات می‌توان به شاخص‌هایی از قبیل بالاسا، گروبیل و لوید و آکینو برای سنجش میزان تجارت صنعتی اشاره نمود. یکی از متداول‌ترین معیارهایی که برای سنجش میزان تجارت درون یا بین صنعتی مورد استفاده قرار می‌گیرد معیار گروبیل و لوید (Grubel & Lloyd, 1971, 1975) است که با

بهره‌گیری از سهم تجارت گروه کالایی یا صنعت k از کشور مبدأ به کشور مقصد z با شاخص زیر ارزیابی می‌شود.

$$GLI_{ijk}^t = 1 - \frac{|X_{ijk}^t - M_{ijk}^t|}{(X_{ijk}^t + M_{ijk}^t)} \quad \text{or} \quad GLI_{ijk}^t = \frac{(X_{ijk}^t + M_{ijk}^t) - |X_{ijk}^t - M_{ijk}^t|}{(X_{ijk}^t + M_{ijk}^t)} \quad (1)$$

به طوری که اندیس k و t به ترتیب گروه کالایی و زمان X_{ij} و M_{ij} ارزش صادرات و واردات کشور مبدأ i (ایران) با کشور مقصد z (شرکای تجاری) می‌باشد؛ این شاخص به درجه موازن تجارت یا همپوشانی صادرات و واردات اشاره دارد و مقدار بین صفر تا یک را اختیار می‌کند. به گونه‌ای که مقدار صفر بیانگر تجارت بین صنعتی کامل و مقدار یک تجارت کامل درون‌صنعتی را نشان می‌دهد. مقادیر بیشتر این شاخص مؤید شدت تجارت درون‌صنعتی بالاتر خواهد بود. به منظور مقایسه تجارت کشور مبدأ i با طرف تجاری z در گروه‌های کالایی گروبل و لوید پیشنهاد میانگین وزنی ارزش GLI_{ijk}^t با وزنی معادل سهم تجارت هر گروه کالایی از کل تجارت کشور مبدأ i به زنود و شاخص وزنی تجارت صنعتی را به صورت زیر محاسبه کرد.

$$GLI_{ij}^1 = \sum_k GLI_{ijk}^t \frac{(X_{ijk} + M_{ijk})}{\sum_k (X_{ijk} + M_{ijk})} = \frac{\sum_k (X_{ijk} + M_{ijk}) - \sum_k |X_{ijk} - M_{ijk}|}{\sum_k (X_{ijk} + M_{ijk})} \quad (2)$$

مشابه GLI_{ijk}^t معیار GLI_{ij}^1 بیانگر تجارت گروه کالایی k بین دو کشور i و z به عنوان درصدی از کل تجارت می‌باشد؛ براساس این معیار اگر کشور در هر دو کالا صادرکننده (واردکننده) خالص باشد مشکلی وجود ندارد؛ اما اگر تجارت کشور z در تعادل نباشد یعنی کشور در یک کالا وارد کننده خالص و در کالای دیگر صادرکننده خالص باشد تورش به سمت پایین ایجاد می‌شود که برای تصحیح تورش می‌توان معیار تعديل شده‌ای را از نسبت تجارت درون‌صنعتی بین دو کشور i و z به صورت زیر ارائه نمود.

$$GLI_{ij}^2 = \frac{\sum_k (X_{ijk} + M_{ijk}) - \sum_k |X_{ijk} - M_{ijk}|}{\sum_k (X_{ijk} + M_{ijk}) - |\sum_k X_{ijk} - \sum_k M_{ijk}|} \quad (3)$$

از آنجایی که این معیار با فرض عدم موازنی تجاري با نسبت یکسان در تمام صنایع یا گروه‌های کالایی حاصل شده است؛ از این‌رو اکینو (Aquino, 1978) معیار تعیین‌یافته دیگری را جهت رفع تورش بوجود آمده بر اثر عدم توازن تجاري دوچانبه تعریف نمود؛ در این شاخص و در شرایطی که صادرات و واردات کل با هم برابر باشند باقیستی تخمین تعادلی از صادرات و واردات هر گروه کالایی k به صورت زیر محاسبه شود.

$$X_{ijk}^e = X_{ijk} \frac{\frac{1}{2} \sum_k (X_{ijk} + M_{ijk})}{\sum_k X_{ijk}} \quad , \quad M_{ijk}^e = M_{ijk} \frac{\frac{1}{2} \sum_k (X_{ijk} + M_{ijk})}{\sum_k M_{ijk}} \quad (4)$$

اگر رابطه (۱) در مقادیر تعادلی X_{ijk}^e, M_{ijk}^e جایگزین شود تجارت درون صنعتی کشور مبدأ i با کشور مقصد زیرای گروههای کالایی K به فرم زیر خواهد بود.

$$GLI_{ijk}^A = \frac{\sum_k (X_{ijk} + M_{ijk}) - \sum_k |X_{ijk}^e - M_{ijk}^e|}{\sum_k (X_{ijk} + M_{ijk})} \quad (5)$$

هرچند در این معیار اثرات ناشی از عدم توازن تجاری حذف شده است اما این شاخص بیشتر برای مشابهت ساختار صادرات و واردات کشورها کاربرد دارد و در این معیار فرض می‌شود که تعديل برای تمامی زیربخش‌های صنعتی به نسبت یکسان انجام می‌شود که فرض محدود کننده است؛ بنابراین کول (Kol, 1989؛ Greenaway & Milner, 1981) بیان نمودند که جهت رفع تورش عدم توازن تجاری زمانی که صادرات اکثر صنایع از واردات آن بیشتر باشد و بر عکس بهتر است هیچگونه تعديلی انجام نشود؛ اما برخی دیگر از محققان عدم توازن تجاری را به عنوان متغیری توضیحی به مدل وارد نمودند. علاوه بر این (بالاسا، 1986؛ Balasa, 1986) در تحلیل مقطعی عدم توازن تجاری را تعديل و شاخص تجارت درون صنعت را برای کشوری خاص به صورت زیر استخراج نمود.

$$\begin{aligned} IIT_j &= 1 - \frac{\sum_k |X_{kj}^e - M_{kj}^e|}{\sum_k (X_{kj}^e + M_{kj}^e)} * 100 = 1 - \frac{\sum_k \left| \frac{X_{kj}}{X_j} - \frac{M_{kj}}{M_j} \right|}{\sum_k \left(\frac{X_{kj}}{X_j} + \frac{M_{kj}}{M_j} \right)} * 100, \\ X_{kj}^e &= X_{kj} \frac{X_j + M_j}{2X_j} \quad \& \quad M_{kj}^e = M_{kj} \frac{X_j + M_j}{2M_j} \end{aligned} \quad (6)$$

این شاخص مقادیر صفر تا صد را به عنوان مقدار حدی تجارت درون صنعتی در نظر می‌گیرد؛ به طوری که مقادیر کمتر از ۵۰٪ تجارت بین صنایع و مقادیر بالای ۵۰٪ تجارت درون صنایع را نشان می‌دهد.

با توجه به مطالب فوق، در این پژوهش از شاخص وزنی تعمیم یافته گربول و لوید برای محاسبه میزان تجارت درون صنعتی ایران با شرکای درآمد متوسط بالا استفاده شده است.

$$IIT_{ijk} = \frac{\sum_k (X_{ijk} + M_{ijk}) - \sum_k |X_{ijk} - M_{ijk}|}{\sum_k (X_{ijk} + M_{ijk})} \quad (7)$$

که در آن X_{ijk} و M_{ijk} بیانگر صادرات و واردات گروه کالایی k از کشور مبدأ i (ایران) به مقصد j می‌باشند. از طرفی به دلیل تورش به سمت پایین معیار مذکور کلارک و استنلی (Clark & Stanley, 1999) پیشنهاد نمودند معیار عدم توازن تجاری کشور ایران با شریک تجارتی به عنوان متغیر توضیحی در معادلات برآورده وارد شود.^۵

از آنجایی که پژوهش حاضر در صدد است اثرگذاری عوامل خاص صنعت و کشور را بر تجارت صنعتی ایران با شرکای تجاری درآمد متوسط بالا بررسی کند؛ بدین منظور جهت تعیین نوع تجارت درون یا بین صنعتی از شاخص وزنی تعییم یافته گروبل و لوید براساس کدهای چهار رقمی HS طی سال‌های ۲۰۰۲-۲۰۲۱ استفاده شده است. بهدلیل آنکه در نمونه کشورهای مورد بررسی امکان تجارت در برخی از سال‌ها یا محصولات وجود ندارد؛ بنابراین اکثر مقادیر متغیر وابسته در نمونه بررسی مقدار صفر را اختیار می‌کنند که براساس پیشنهاد هلپمن و دیگران (Helpman et al, 2008) نمی‌توان به سادگی این مشاهدات را حذف نمود؛ زیرا منجر به تورش انتخاب و از دست دادن اطلاعات می‌شود پس برای اجتناب از مشکل مذکور استفاده از کل اطلاعات نمونه و توجه به مشاهدات مفقود (Missing Observation) امری ضروری است؛ بنابراین هکمن (Heckman, 1979) مدل نمونه انتخابی (Sample Selection Model) را معرفی نمود که علاوه بر معناداری اثرات فردی و زمان، متغیر اثرات تصادفی در مدل انتخاب نمونه نیز بکار می‌رود. در این مدل که امکان فاکتورگیری از ناهمگنی غیرقابل مشاهده در تحلیل فراهم است از دو معادله انتخاب (Selection Equation) که مؤید تمایل به تجارت و معادله پیامد (Outcome Equation) که تعیین کننده شدت تجارت درون‌صنعت کشوری که تجارت می‌کند، تشکیل شده است. علاوه براین در معادله انتخاب، متغیرهای توضیحی بایستی به گونه‌ای در مدل منظور شوند که بر صفر و غیرصفر بودن متغیر وابسته و در معادله پیامد بر مقدار غیرمنفی آن دلالت داشته باشد. از این‌رو فرم تبعی معادلات مذکور به شرح زیر است.

$$IIT_{ijt}^* = \beta x_{ijt} + u_{ijt} \quad (8)$$

$$T_{ijt} = \gamma x_{ijt} + v_{ijt}$$

به طوری که $IIT_{ijt}^* = \emptyset$ if $T_{ijt} = 0$ و $IIT_{ijt}^* = IIT_{ijt}$ if $T_{ijt} = 1$ خواهد بود؛ یعنی در معادله پیامد متغیر وابسته تجارت درون‌صنعتی دارای مقدار غیرمنفی است اگر اقتصاد به تجارت کالا پردازد و غیرقابل مشاهده است اگر تجارتی وجود نداشته باشد؛ از طرفی معادله انتخاب در شرایط وجود یا عدم وجود تجارت براساس مدل پروبیت زیر تعیین می‌شود.

$$T_{ijt} = 1 \quad \text{if } trade_{ijt} > 0 \quad (9)$$

$$T_{ijt} = 0 \quad \text{if } trade_{ijt} = 0$$

در واقع رابطه (9) بیانگر آن است که اگر ارزش تجارت بین کشورها در گروه کالایی خاص مثبت باشد متغیر وابسته مقدار یک و در غیراین صورت مقدار صفر را اختیار می‌کند.

از آنجایی که جمله خطای مرکب u_{ijt} و v_{ijt} به طور معناداری با یکدیگر خودهمبسته‌اند؛ بنابراین برآورد مدل به روش OLS باعث تورش انتخاب نمونه می‌شود که توبین (Tobin, 1958) برای رفع آن بکارگیری روش توبیت و تخمین حداکثر استنماهی را پیشنهاد نمود در این روش کل اطلاعات نمونه در الگو وارد شده و هرچند مشکل تورش انتخاب نمونه برطرف می‌شود اما امکان جداسازی متغیر توضیحی موثر بر تصمیم اولیه برای تجارت و متغیرهای مستقل اثربخشی بر مقدار و شدت تجارت وجود ندارد که در این خصوص مدل توبیت دو مرحله‌ای هکمن در صدد رفع این مشکل برآمده است؛ در این روش مدل توبیت به دو مدل پروبیت (Probit) و رگرسیون خطی (Linear Regression) تفکیک شده و ابتدا با بکارگیری کل مشاهدات و معادله تصمیم اولیه به روش پروبیت نسبت معکوس میلز (Invers Mills Ratio) به صورت زیر محاسبه می‌شود.

$$\lambda(x\hat{\delta}_2) = \frac{\Phi(x\hat{\delta}_2)}{\Phi'(x\hat{\delta}_2)} \quad (10)$$

آنگاه از این نسبت برای تصحیح تورش انتخاب نمونه در معادله تجارت درون صنعت به فرم زیر استفاده می‌شود.

$$y_1 = x_1\beta_1 + \gamma_1\lambda(x\hat{\delta}_2) + \zeta_i \rightarrow E(y_1 | x, y_2 = 1) = x_1\beta_1 + \gamma_1\lambda(x\hat{\delta}_2) \quad (11)$$

در واقع، ضریب نسبت معکوس میلز بیانگر خطای ناشی از انتخاب نمونه است و خودهمبستگی بین جملات خطای u_{ijt} و v_{ijt} را نشان می‌دهد و معناداری این ضریب بیانگر تورش در انتخاب نمونه بوده و برآوردگر OLS نمی‌تواند نتایج بدون تورشی را ارائه دهد. علاوه براین، با حذف مقادیر صفر متغیر وابسته، معناداری ضریب معکوس میلز همچنان منجره تورش در برآورد شده اما عدم معناداری آن ضریب، تخمین بدون تورش و غیرکارایی را درپی خواهد داشت (Soderbom, 2009).

با توجه به ادبیات تحقیق و توضیحات فوق مدل تجربی تحقیق در چارچوب الگوی توبیت دو مرحله‌ای هکمن شامل متغیرها و فرم تبعی زیر خواهد بود.

$$\begin{aligned} \text{Outcom equation: } & IIT_{ijk} = \\ & f(Lrl_{ij}, Siz_{ij}, Costfr_{ij}, Fdi_{ij}, San_{ij}, Lcdp_{ij}, Tfp_{ij}, Tec_{ij}, Timb_{ij}) \\ \text{Selection equation: } & T_{ij} = f(Ls_{jw}, Gni_{ij}, Siz_{ij}, Lbdy_{ij}) \end{aligned} \quad (12)$$

$$IIT_{ijk} = \beta_0 + \beta_1 Lrld_{ij} + \beta_2 Siz_{ij} + \beta_3 Costfr_j + \beta_4 Fdi_{ij} + \beta_5 San_{ij} + \beta_6 Lcdp_{ijk} + \beta_7 Tfp_{ij} + \beta_8 Timb_{ijk} + \beta_9 Tec_{ij} + (\gamma_1 \lambda(\hat{\delta}_1 Ls_{jw}) + \gamma_2 \lambda(\hat{\delta}_2 Gni_{ij}) + \gamma_3 \lambda(\hat{\delta}_3 Siz_{ij}) + \gamma_4 \lambda(\hat{\delta}_4 Lbdy_{ij})) + \zeta_i$$

به طوری که i کشور مبدأ (ایران)، j کشور طرف تجاری، k گروههای کالایی در سطح کدهای چهار رقمی IIT_{ijk} . HS شاخص تجارت صنعتی ایران و شریک تجارتی j در گروه کالایی k $Lrld_{ij}$ اختلاف درآمد سرانه، Siz_{ij} اندازه اقتصادی دو کشور، Fdi_{ij} سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی، $Costfr_{ij}$ هزینه حمل و نقل، San_{ij} متغیر مجازی تشید تحریم نفتی ایران، $Lcdp_{ijk}$ تفاوت محصولات تولیدی، $Timb_{ijk}$ عدم توازن تجارت صنعتی، Tfp_{ij} بهره‌وری نیروی کار، Tec_{ij} شاخص شکاف تکنولوژی، T_{ij} متغیر دو تابی (Binary Variable) تجارت با مقدار صفر و یک، Gni_{ij} درآمد ایران و طرف تجاری، Ls_{jw} سهم طرف تجاری در بازار جهانی، $Lbdy_{ij}$ یادگیری تولیدی و γ جمله خط است در ضمن متغیرها به قیمت ثابت سال پایه ۲۰۱۵ واقعی شده‌اند. همچنین $(\hat{\delta}_2 \gamma_1 \lambda)$ یانگر نسبت معکوس میلز است که از برآورد معادله انتخاب به روش پروبیت محاسبه و سپس به عنوان متغیر توضیحی در معادله پیامد وارد شده است.

در این پژوهش برای سنجش درآمد از لگاریتم قدر مطلق اختلاف درآمد ناخالص ملی بین ایران و شریک تجارتی به قیمت ثابت سال پایه ۲۰۱۵ و برای شاخص‌های دستاورده تکنولوژی از پنج شاخص مهارت انسانی، تحقیق و توسعه، انتشار تکنولوژی قدیم، ایجاد تکنولوژی جدید و انتشار نوآوری جدید بهره‌برداری شده که برای شاخص مهارت انسانی از زیر مؤلفه‌های درصد افراد باسواند سن ۱۵ سال و بالاتر و درصد ثبت نام شدگان دوره متوسطه به بالاتر در سناریوی اول، شاخص ایجاد تکنولوژی با زیرشاخه‌های تعداد درخواست‌های ثبت اختراع افراد مقیم و غیر مقیم، تعداد پتنت‌های ثبت شده در کشور مورد نظر در سناریوی دوم، شاخص تحقیق و توسعه با دو زیر مؤلفه تعداد پژوهشگران و تعداد تکنسین‌های بخش تحقیق و توسعه (به ازای هر میلیون نفر) در سناریوی سوم، شاخص تکنولوژی قدیم از سه زیر مؤلفه برق مصرفی خانوار، مشترکین دارای خطوط تلفن همراه و مشترکین تلفن ثابت (به ازای هر ۱۰۰ نفر) در سناریوی چهارم و از شاخص انتشار نوآوری جدید با زیر مؤلفه درصد جمعیت کاربران اینترنت، درصدی از کالاهای صادراتی با تکنولوژی بالا و متوسط که توسط صادرکنندگان کالا و خدمات صادر می‌شود و تعداد مقالات منتشر شده مجلات علمی در سناریوی پنجم استفاده شده است. منبع گردآوری داده‌ها و اطلاعات لازم برای برآورد مدل پایگاه اطلاعات و داده‌های آماری بانک جهانی (<https://databank.worldbank.org>)، سازمان تجارت جهانی

با (https://comtradeplus.un.org) سازمان ملل متحده (https://comtradeplus.un.org) می‌باشد که به بهره‌گیری از آنها شاخص‌های مربوطه به صورت زیر کمی و عملیاتی شده است.

۲.۴ تعریف عملیاتی متغیرها

۱.۲.۴ شاخص تجارت صنعتی

به جریان مبادله کالاهای خدمات که نیاز یکسانی از مصرف کنندگان کشورهای مختلف را بر طرف می‌کند، اشاره دارد و به دو نوع تجارت بین‌صنعتی (Inter-Industry Trade) و درون‌صنعتی (Intra-Industry Trade) تقسیم می‌شود. در تجارت بین‌صنعتی صادرات و واردات کالایی متفاوت در بین کشورهای مختلف انجام می‌شود؛ اما تجارت درون‌صنعت به صورت صادرات و واردات همزمان کالاهای متعلق گروه خاص کالایی، بین دو شریک تجاری تعریف می‌شود و مقدار صفر این متغیر تجارت بین‌صنعتی کامل و مقدار یک تجارت درون‌صنعتی کامل را نشان می‌دهد (هوانگ ۲۰۱۹) (Hoang, 2019).

$$GLI_{ijk}^t = \frac{(X_{ijk}^t + M_{ijk}^t) - |X_{ijk}^t - M_{ijk}^t|}{(X_{ijk}^t + M_{ijk}^t)} \quad (13)$$

۲.۴ شاخص لیندر

به اختلاف بین دو کشور از نظر توسعه اقتصادی اشاره دارد که از لگاریتم قدر مطلق تفاضل تولید ناخالص ملی سرانه به قیمت ثابت سال پایه ۲۰۱۵ محاسبه می‌شود و به عنوان پروفیل برای سنجش اثرات ساختار تقاضا یا بهره‌مندی عوامل تولید مورد استفاده قرار می‌گیرد (برودزسکی و کواتکوزیکی ۲۰۱۸) (Brodzicki & Kwiatkowski, 2018).

$$Lrld_{ij} = \ln |Pgdp_i - Pgdp_j| \quad (14)$$

۳.۲.۴ عدم توازن تجارتی

از نسبت اختلاف ارزش صادرات و واردات مبادلاتی ایران با طرف تجاری در گروههای کالایی K به مجموع این دو متغیر در یک دوره زمانی معین اشاره دارد (ژانگ ۲۰۰۵) (Zhang, 2005).

$$Timb_{ijk} = \frac{|X_{ijk} - M_{ijk}|}{(X_{ijk} + M_{ijk})} \quad (15)$$

۴.۲.۴ اندازه کشور

شاخصی مرتبط به اندازه اقتصادی یعنی توانایی تولید و جذب تعداد زیادی محصول متفاوت با صرفه مقیاس می‌باشد که با متوسط تولید ناخالص ملی دو طرف تجاری به قیمت ثابت سال پایه ۲۰۱۵ سنجیده می‌شود (برکیک و همکاران Brkic et al, 2021).

$$Siz_{ij} = \left(\frac{gdp_i}{gdp_j} \right) \quad (16)$$

۵.۲.۴ فاصله جغرافیایی دو کشور

از آنجایی که فاصله پایتخت بین دو کشور طرف تجاری ثابت است از نسبت هزینه حمل و نقل هوایی و ریلی کالا (میلیون تن کیلومتر)^۶ که به روش تحلیل مولفه‌های اصلی (Principal Component Analysis PCA) به شاخص واحد تبدیل شده به صورت زیر استفاده شده است (برکیک و همکاران Brkic et al, 2021).

$$Costfr_{ij} = \left(\frac{Costfr_i}{Costfr_j} \right) \quad (17)$$

۶.۲.۴ شاخص سرمایه‌گذاری خارجی

به سرمایه‌گذاری یک شرکت یا شخص حقیقی در کشوری دیگر جهت تجارت یا تولید اشاره دارد و از نسبت جریان خالص ورود سرمایه‌گذاری‌های مستقیم خارجی کشور مبدأ به شریک تجاری بدست می‌آید (هورلی Hurley, 2003).

$$Fdi_{ij} = \left(\frac{Fdi_i}{Fdi_j} \right) \quad (18)$$

۷.۲.۴ تشدید تحریم اقتصادی

متغیر مجازی با مقدار یک و صفر که در سال‌های تشدید تحریم‌های نفتی علیه ایران مقدار یک و در بقیه سال‌ها مقدار صفر را اختیار می‌کند.^۷

۸.۲.۴ شاخص تفاوت کالا

این شاخص از میانگین تعداد محصولات صادراتی (M_{kj}) شرکای با درآمد متوسط بالا به ایران به صورت زیر محاسبه می‌شود که N_j بیانگر تعداد گروه کالایی در کشور زمی باشد (زانگ .(Zhang, 2005

$$Cdp_{kj} = \frac{1}{N_j} \sum_{k=1}^{N_j} M_{kj} \quad (19)$$

۹.۲.۴ شاخص بهره‌وری نیروی کار

برای این معیار از نسبت ارزش افزوده سرانه صنعت کشور معین به شریک تجاری به قیمت ثابت سال ۲۰۱۵ استفاده شده است (برودزیکی و اسلدیوزکا, 2016 .(Brodzicki & Sledziewska, 2016

$$Tfp_{ij} = \left(\frac{AVS_i}{AVS_j} \right) \quad (20)$$

۱۰.۲.۴ سهم تجارت

بیانگر سهم تجارت شرکای تجاری ایران از کل صادرات جهانی است و با فرمول زیر سنجیده می‌شود (وو و چن ۲۰۲۱ .(Wu & Chen, 2021

$$LS_{jw} = \left(\frac{X_j + M_j}{X_w + M_w} \right) \quad (21)$$

۱۱.۲.۴ درآمد ملی

معیاری برای سنجش تفاوت درآمدی ایران و شرکای تجاری است و از لگاریتم قدرمطلق تفاضل درآمد ملی به قیمت ثابت سال ۲۰۱۵ با فرمول زیر محاسبه می‌شود (زانگ و همکاران .(Zahng, et al, 2005

$$Gni_{ij} = \ln |Gini_i - Gini_j| \quad (22)$$

۱۲.۲.۴ یادگیری تولیدی

فرایندی است که با توسعه دانش و کسب تجربه نیروی کار باعث بهبود در کیفیت تولید و کاهش قیمت تمام شده محصولات می‌شود و زمینه افزایش قدرت رقابتی و تجارت صنعتی را فراهم می‌کند. این شاخص با فرمول زیر قابل محاسبه است (آن و ایگان ۲۰۰۴ .(An & Iyigan, 2004

$$Lbdy_{ij} = \frac{\left(\frac{\Sigma_0^t(AVs)}{\max \Sigma_0^t(AVs)} \right)_i}{\left(\frac{\Sigma_0^t(AVs)}{\max \Sigma_0^t(AVs)} \right)_j} \quad (23)$$

۱۳.۲.۴ شاخص دستاورد تکنولوژی

برای محاسبه این شاخص از پردازش ضریب فناوری می‌توان استفاده نمود که مشتمل بر پنج شاخص ایجاد تکنولوژی و حق اختراع، انتشار تکنولوژی جدید، انتشار تکنولوژی قدیم، مهارت انسانی و شاخص تحقیق و توسعه است البته هر یک از این شاخص‌ها از زیر مولفه‌های دیگری تشکیل شده‌اند در ابتدا زیر مولفه‌های هر شاخص با استفاده از فرمول $Index - X = \frac{x_i^{real} - x_i^{min}}{x_i^{max} - x_i^{min}}$ (Principle Component Analysis) به شاخص واحدی تبدیل می‌شود (Desai et al, 2002, همکاران).

۵. برآورد مدل و تجزیه و تحلیل داده‌ها

همان‌طورکه در بخش قبلی بیان گردید پژوهش حاضر تلاش دارد که عوامل موثر خاص کشور و صنعت منجمله ضریب فناوری و یادگیری را بر تجارت صنعتی ایران با کشورهای درآمد متوسط بالا را بررسی کند. با توجه به ویژگی‌ها و ساختار متغیر وابسته روش دو مرحله‌ای توابیت هکمن در سناریوهای متفاوت با پنج شاخص فناوری^۹ استفاده شد که در ادامه نتایج آزمون و برآوردها ارائه شده است. ابتدا برای اطمینان از عدم وجود رابطه کاذب و ساختگی بین متغیرها آزمون‌های ایستایی نسل اول مادالا- وو (Maddala & Wu, 1999) و نسل دوم دیکی (Dickey Fuller, 2007) پسران (Pesaran Cross-Sectionally Augmented Dickey Fuller) یافته مقطعی پسران بررسی شد که فرضیه صفر این آزمون‌ها بر وجود ریشه واحد و عدم ایستایی متغیرها دلالت دارد؛ البته آزمون مادلا- وو در شرایط عدم وابستگی مقاطع و آزمون تعمیم‌یافته پسران در صورت وابستگی بین مقاطع از اعتبار لازم برخوردار است؛ نتایج ایستایی متغیرها در جدول (۱) آورده شده است.

نتایج آزمون ایستایی مادلا- وو گویای آن است که به جز متوسط اندازه اقتصادی Siz_{ij} و بهره‌وری کار در سطح احتمال ۵٪ بقیه متغیرها ایستا هستند؛ از طرفی با توجه به تایید وابستگی مقطعی متغیرهای تحقیق آزمون ایستایی نسل دوم تعمیم‌یافته پسران از اعتبار و صحت

بیشتری برخوردار است که نتایج این آزمون با توجه به رد فرضیه صفر عدم وجود ریشه واحد و ایستایی متغیرها را تایید می‌کند.

جدول ۱. آزمون‌های ایستایی متغیرها و بررسی وابستگی مقاطع

آزمون تعمیم یافته پسران (CIPS)	آزمون مادلا و وو پسران (CD)	آزمون مادلا و وو پسران (MW)	نام متغیرها و علامت اختصاری
-۴/۹۳**	۲۷/۱۱**	۸۷۱/۵۹**	تجارت صنعتی ایران با شریک J در گروه کالایی ΠT_{ijk}
-۳/۷۲**	۲۲۷/۳۷**	۱۴۸/۴۰۷	اندازه اقتصادی Siz_{ij}
-۲/۱۵**	۹۱/۰۳**	۳۵۰/۹۳**	شاخص لیدر Lrl_{ij}
-۴/۵۰**	۳۰۵/۱۶**	۳۴۶/۳۱**	هزینه حمل و نقل $Costfr_j$
-۴/۹۵**	۳۶/۵۶**	۱۷۸۳/۸۸**	سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی Fdi_{ij}
-۷/۰۹**	۵/۰۷**	۲۸۲/۸۹**	عدم توازن تجاری $Timb_{ij}$
-۴/۲۵**	۴۳/۹۱**	۱۰۵۲/۸۶**	شاخص تقاضت کالا $Lcdp_{ij}$
-۵/۰۱**	۱۷۶/۶۴**	۲۰۰/۷۹	شاخص بهره‌وری نیروی کار Tfp_{ij}
-۲/۳۷**	۲۲/۴**	۷۷۹/۲۲**	سهم تجارت Ls_{jw}
-۶/۵۱**	۱۰۱/۱۹**	۶۰۳/۵۲**	درآمد ناخالص ملی Gni_{ij}
-۴/۸۴**	۵۴/۹**	۶۲۹/۹۷**	یادگیری تولیدی $Lbdy_{ij}$
-۲/۴۵**	۱۰۹/۲۵**	۳۲۰/۸۷**	شاخص مهارت انسانی $ithum_{ij}$ (سناریوی اول)
-۵/۸۳**	۵۵/۷۰**	۵۴۹/۵۳**	شاخص ایجاد تکنولوژی $itpat_{ij}$ (سناریوی دوم)
-۷/۶۹**	۴۵/۸۰**	۲۸۵/۲۵**	شاخص تحقیق و توسعه $itrd_{ij}$ (سناریوی سوم)
-۲/۴۷**	۱۲۱/۰۴**	۲۵۷/۶۴**	شاخص تکنولوژی قدیم $itold_{ij}$ (سناریوی چهارم)
-۲/۵۹**	۸۰/۱۴**	۲۸۳/۶۸**	شاخص انتشار نوآوری جدید $itnew_{ij}$ (سناریوی پنجم)

علامت ** و * معناداری ضرایب در سطح احتمال ۵٪ و ۱۰٪ را نشان می‌دهد

منبع: یافته‌های پژوهش

در ادامه، با توجه به ایستایی متغیرها بدون نگرانی از رابطه ساختگی بین متغیرها و با عنایت به ساختار داده‌ها می‌توان نسبت به برآورد مدل به روش توابیت دومرحله‌ای هکمن اقدام نمود؛ البته به منظور اطمینان از تصریح درست مدل، آزمون معناداری ضرایب «خطای ناشی از انتخاب نمونه» مورد بررسی قرار گرفت که نتایج آن در جدول (۲) آورده شده است.

جدول ۲. آزمون معناداری ضرایب خطای ناشی از انتخاب نمونه در سناریوهای با شکاف فناوری متفاوت

سناریو	مدل غیرمحدود $L(H_1)$	مدل مقید $L(H_0)$	آماره $LR = -2[L(H_0) - L(H_1)]$	آماره χ^2	رد یا پذیرش
سناریوی اول با مؤلفه Ithum _{ij}	-۱۳۰۶/۳۲	-۱۳۷۹/۱۵	LR = ۱۴۵/۶۶	$\chi^2 = ۱۶/۹۲$	رد مدل مقید
سناریوی دوم با مؤلفه Itpat _{ij}	-۱۲۹۹/۷۲	-۱۳۷۳/۰۱	LR = ۱۴۶/۵۸	$\chi^2 = ۱۶/۹۲$	رد مدل مقید
سناریوی سوم با مؤلفه Itrd _{ij}	-۱۳۰۴/۶۹	-۱۳۷۷/۶۵	LR = ۱۴۵/۹۲	$\chi^2 = ۱۶/۹۲$	رد مدل مقید
سناریوی چهارم با مؤلفه Itold _{ij}	-۱۲۸۵/۸۱	-۱۳۵۸/۶۲	LR = ۱۴۵/۶۲	$\chi^2 = ۱۶/۹۲$	رد مدل مقید
سناریوی پنجم با مؤلفه Itnew _{ij}	-۱۲۸۸/۴۸	-۱۳۶۰/۵۰	LR = ۱۴۴/۰۴	$\chi^2 = ۱۶/۹۲$	رد مدل مقید

منبع: یافته‌های پژوهش

با استناد نتایج جدول (۲) ملاحظه می‌شود که مقدار آماره LR در تمام سناریوها از آماره χ^2 بالاتر است؛ بنابراین فرضیه صفر آزمون، مبنی بر ارجحیت مدل مقید که بیانگر عدم وجود خطای ناشی از انتخاب نمونه در مدل رگرسیونی است رد می‌شود؛ بنابراین جهت برآورد مدل بدون تورش و سازگار نمونه انتخابی، ابتدا معادله انتخاب به روش پروبیت برآورده شده و پس از ورود متغیر معکوس میلز به عنوان متغیر توضیحی در معادله پیامد، برآوردهای انجام می‌شود که نتایج آن در جدول (۳) ارائه شده است. علاوه بر این آماره‌های تشخیصی مدل برای تعیین خودهمبستگی اثرات تصادفی و جملات خطا، وجود نمونه انتخابی درونزا، صحت برآورده مدل نهایی و عدم وجود همخطی بین متغیرها در جدول (۴) آورده شده است.

جدول ۳. نتایج برآورد مدل توابع دو مرحله‌ای هکمن در سناریوهای با شکاف فناوری متفاوت

علامت *** و * معناداری ضرایب در سطح احتمال ۵٪ و ۱٪ را نشان می‌دهد

منبع: یافته‌های پژوهش

جدول ۴. آماره‌های تشخیصی مدل توابیت دومرحله‌ای هکمن در سناریوهای با شکاف فناوری متفاوت

آماره‌ها	سناریوی اول	سناریوی دوم	سناریوی سوم	سناریوی چهارم	سناریوی پنجم
- Log Likelihood	- ۱۳۰۶/۲۱	- ۱۲۹۹/۶۴	- ۱۳۰۴/۶۰	- ۱۲۹۷/۳۸	- ۱۲۸۵/۸۰
Wald Test	۱۴۵/۰**	۱۵۱/۳۷**	۱۵۰/۷۵**	۱۴۶/۱۴**	۱۷۴/۹۹**
Var (e.IIT _{ij})	۰/۵۳۴**	۰/۵۵۷**	۰/۵۶۵**	۰/۵۳۵**	۰/۵۳۷**
Corr (e.T _{ij} , e.IIT _{ij})	۰/۸۴۲**	۰/۸۴۹**	۰/۸۴۴**	۰/۸۲۹**	۰/۸۹۰**
Var (IIT _{ij} [cod])	۱/۲۸**	۱/۲۳**	۱/۲۳۰**	۱/۸۲**	۱/۴۹**
Var (T _{ij} [cod])	۱/۰۱	۱/۲۲	۱/۰۱	۱/۸۹	۱/۲۶۸
Corr (T _{ij} [cod], IIT _{ij} [cod])	۰/۹۱۹**	۰/۹۳۵**	۰/۹۲۶**	۰/۹۷۹**	۰/۹۴۹**
VIF-Lrdij ¹⁰	۲/۲۴	۲/۲۳	۲/۲۵	۲/۳۲	۲/۳۳
VIF-Sizij	۱/۴۰	۱/۴۲	۱/۴۲	۱/۴۰	۱/۴۶

علامت ** و * به ترتیب معناداری ضرایب در سطح احتمال ۵٪ و ۱۰٪ را نشان می‌دهد

منبع: یافته‌های پژوهش

نتایج جدول (۳) و (۴) در سناریوهای متفاوت با سطح احتمال ۵ درصدی بیانگر آن است که اکثر متغیرها دارای علامت مطابق انتظار و معناداری آنها تایید می‌شود؛ علاوه بر این آماره عامل تورم واریانس با مقادیر کمتر از ۲/۲۵ بیانگر عدم وجود هم خطی بین متغیرها است؛ آماره والد و سطح احتمال آن نیز معناداری کل مدل رگرسیونی را نشان می‌دهد. به جز متغیر هزینه حمل و نقل کالا که با وجود رابطه منفی از نظر آماری معنادار نیست بقیه متغیرهای تشدید تحریم‌های نفتی علیه ایران، عدم توازن تجاری، اختلاف درآمد سرانه و نابرابری بهره‌وری نیروی کار ایران و شرکا اثر منفی و معناداری بر تجارت صنعتی داشته‌اند؛ دلیل آن است اکثر کشورهای با درآمد متوسط بالا کشورهای صنعتی توسعه‌یافته‌ای هستند که ضمن بهره‌مندی از عوامل تولید سطح بهره‌وری عوامل نیز نسبتاً بالا است. در این کشورها به علت تشابه زیاد در بهره‌مندی نسبی عوامل و برخورداری از سطح بهره‌وری بالای نیروی کار، توانایی تولید محصولات با کیفیت بالا و هزینه کمتر در زمان کوتاه‌تر فراهم است که سرانجام باعث افزایش تجارت صنعتی می‌شود اما چون میزان بهره‌مندی نسبی عوامل تولید و سطح بهره‌وری نیروی کار ایران از کشورهای با درآمد متوسط بالا پایین‌تر است؛ رابطه منفی نابرابری

درآمد سرانه و نسبت بهرهوری کار ایران در مقایسه با شرکای تجاری بر تجارت صنعتی قابل توجیه است. تشدید تحریم‌های نفتی علیه ایران اولاً کاهش درآمد صادرات نفتی، ثانیاً افزایش موانع ورود مصنوعی و محدودیت‌های تجاری در مقابل ایران از سوی شرکا را دربی داشته که رفته‌رفته سهم تجارت صنعتی ایران و شرکا را حدود ۰/۱۶ تا ۰/۳۵ کاهش داده است. تاثیر متغیر عدم توازن تجاری ایران و شرکا به گونه‌ای است که در سطح احتمال ۱۰ درصد توانسته به میزان ۰/۱۷ تا ۰/۲۰ تورش به سمت پایین تجارت صنعتی را کاهش دهد.

از طرفی متوسط اندازه اقتصادی بین کشورها، سهم شرکای تجاری ایران در بازار جهانی، تشابه درآمد، تفاوت محصولات تولیدی، سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی و یادگیری تولیدی اثر مثبت و معنی‌داری بر روابط تجاری دو کشور دارند که در چارچوب ساختار عرضه و تقاضا قابل توجیه است. در خصوص رابطه اندازه متوسط ظرفیت اقتصادی و سهم شرکا در تجارت صنعتی بین کشورها می‌توان اذعان نمود که با افزایش متوسط تولید ناخالص داخلی و توسعه سهم شرکا در بازار جهانی، کشورهای مذکور از ابعاد و مقیاس بزرگتر اقتصادی برخوردار شده که این امر توانایی توسعه ظرفیت تولیدی، دستیابی نسبی بالاتر به مقیاس تولیدی و تجارت صنعتی بر مبنای مزیت نسبی بیشتر را برای آنها فراهم می‌کند. از طرفی نسبت سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی ایران و شرکا در سیاریوهای منغلوت با ضریب مثبت و معنادار ۰/۰۰۱ شواهدی در حمایت این فرضیه مبنی بر تسریع روابط تجاری دو کشور با ورود سرمایه‌گذاری خارجی ارائه می‌دهد؛ به عبارت دقیق‌تر، جذب سرمایه‌گذاری خارجی در قالب سرمایه‌گذاری مشترک بین بنگاه‌های دو کشور منجر به ایجاد وابستگی و یکپارچگی اقتصادی، تقویت ظرفیت محصول قابل تجارت و انتقال دانش و تکنولوژی جدید می‌شود؛ لازم به ذکر است که با توجه به تحریم‌های ایران و تشدید آنها در سال‌های اخیر، جریان ورود سرمایه به مقدار قابل ملاحظه‌ای کاهش یافته و یا اندک ورود سرمایه با واسطه و به‌طور غیرمستقیم انجام شده بنابراین اثرگذاری متغیر مذکور بسیار ناچیز است. علاوه براین، کاهش نابرابری درآمد می‌تواند به منزله تشابه درآمدی بیشتر تلقی شود که این تشابه نیز در قالب همگرایی و یکپارچگی اقتصادی و درآمدی به جریان روابط تجاری مثبت بین کشورها متنه‌ی شده است. در مورد اثر تفاوت محصولات تولیدی و فرایند یادگیری نیز می‌توان بیان نمود که تمایز محصول از یکسو سود انحصاری بنگاه‌های داخل و خارجی را افزایش می‌دهد و آنها را برای نفوذ در بازارهای دیگر تحریک می‌کند و از سوی دیگر با افزایش شدت رقابت وارداتی، بنگاه‌ها را به توسعه عرضه محصولاتشان در بازارهای داخل و خارج تشویق می‌کند که برایند

این عوامل گسترش روابط تجاری و ایجاد منافع رفاهی برای کشورهای طرف تجاری خواهد بود. همچنین افزایش نسبت یادگیری حاصل از تجربه ایران و طرف تجاری شواهدی دال بر دستیابی ایران به دانش تولید محصولات جدید، استراتریهای فناورمحور جهت تولید محصول بیشتر با کیفیت بالاتر و توسعه آموزش نصب و مونتاژ کالاهای سرمایه‌ای را نشان می‌دهد.

متغیر مطمح نظر در این مطالعه ضریب فناوری بوده که در ستاریوهای مختلف تغییر می‌کند. به‌طوری‌که، اثر افزایش شکاف فناوری مهارت انسانی بر تجارت صنعتی منفی بوده است؛ زیرا سبد صادراتی ایران مشتمل بر محصولات ساخته شده با تکنولوژی بالا نیست و عمدتاً بر صادرات موادخام، نفت و محصولات نفتی یا مواد اولیه و نیمه ساخته متمرکز است و حتی در زمینه واردات کالا نیز بکارگیری سرمایه انسانی ماهر با تخصص بالا مطرح نبوده است. در حالیکه تاثیر شاخص ایجاد تکنولوژی و ثبت اختراع، انتشار تکنولوژی جدید، انتشار تکنولوژی قدیم و شاخص تحقیق و توسعه از نظر آماری مثبت و معنادار است؛ زیرا شکاف تکنولوژی در طرف تقاضا مصرف‌کنندگان را به مصرف محصولات جدید با تکنولوژی برتر ترغیب نموده که این امر در طرف عرضه نیز انگیزه‌ای برای واردات محصولات فناورانه به‌منظور تقلید، تولید مجدد آن و یا تولید محصول برتر با هزینه کمتر، بهره‌برداری از منافع ابداع و نوآوری برای تسلط بر بازار، مصونیت از تهدید رقبا و افزایش تجارت صنعتی را فراهم می‌کند. در حقیقت، تفاوت در نتایج اثر شکاف فناوری تاییدی بر نقش محرك یا بازدارنده شکاف تکنولوژی بر تجارت است.

از طرفی، آماره‌های تشخیصی بیانگر معناداری هر دو ضریب خودهمبستگی اثرات تصادفی و جملات خطأ در دو معادله پیامد و مدل انتخاب بوده و با توجه به اینکه حداقل یکی از خودهمبستگی‌ها به‌طور معناداری متفاوت از صفر است؛ بنابراین وجود نمونه انتخابی درونزا و صحت آن تایید می‌شود. علاوه‌براین مقدار مثبت و معنادار هر دو ضریب خودهمبستگی دلالت بر وجود نمونه انتخاب درونزا و عوامل فردی غیرقابل مشاهده‌ای دارد که احتمال تمایل به تجارت و امکان مبادلات صنعتی را افزایش می‌دهد.

۶. نتیجه‌گیری

مقاله حاضر تلاش دارد با استفاده از مدل دو مرحله‌ای هکمن به بررسی اثرات شکاف فناوری و یادگیری بر جریان تجارت ایران با کشورهای درآمد متوسط بالا در سال‌های ۲۰۰۲-۲۰۲۱

پردازد. با توجه به اینکه مطالعات در زمینه بررسی عوامل خاص صنعت و کشور با استفاده از معیارهای مرکب شکاف فناوری و یادگیری بر تجارت صنعتی ایران با شرکای درآمد متوسط بالا اندک است؛ پژوهش کنونی می‌تواند به عنوان پژوهشی کاربردی، زمینه برای این مهم در چهارچوب مدلی مبتنی بر عدم تورش خطای ناشی از انتخاب نمونه را فراهم نماید. نتایج مطالعه مطابق انتظار معناداری ضرایب در دو معادله پیامد و معادله انتخاب را تایید می‌کند. از طرفی نتایج حاصل از برآورد مدل با استفاده از پنج معیار مرکب فناوری در سناریوهای مختلف دلالت بر آن دارد که از میان شاخص‌های مذکور، شکاف تکنولوژی ایران با شرکای تجاری و نشأت گرفته از چهار شاخص ایجاد تکنولوژی و حق اختراع، انتشار تکنولوژی قدیم، شاخص تحقیق و توسعه و انتشار تکنولوژی جدید به عنوان محركی برای تجارت صنعتی عمل نموده و باعث توسعه تجارت صنعتی شده است؛ دلیل آن است که در سال‌های اخیر ایران با استفاده از سیاست‌های وارداتی مبتنی بر محصولات فناورانه جهت تقلید و نسخه‌برداری از محصولات با تکنولوژی برتر، تولید محصول جدیدتر و انتشار محصولات ساخته شده تلاش دارد با بهره‌برداری از منافع ابداع و نوآوری بر بازار داخلی مسلط شود و علاوه بر صادرات مواد خام، محصولات داخلی مشابه خارجی با هزینه کمتر در زمان کوتاه‌تر را در سبد صادراتی خود بگنجاند و زمینه را برای توسعه تجارت صنعتی و مشارکت در صحنه بین‌المللی فراهم آورده؛ علاوه بر این افزایش تعداد معاهده همکاری ثبت اختراع که به واسطه حمایت‌های کانون پیتلت ایران رخ داده، یکپارچگی اقتصادی - درآمدی و دستیابی به رقابت جهانی نیز می‌تواند مزید بر علت باشد. اما شاخص مهارت انسانی نقش بازدارنده‌ای در گسترش تجارت صنعتی داشته است دلیل آن را می‌توان به این امر نسبت داد که عمدۀ سبد صادراتی ایران مشتمل بر محصولات جدید با فناوری پیشرفته نبوده است. محدود صادرات محصولات با فناوری پیشرفته نیز توسط سهامداران نهادی و مالکان دولتی اداره می‌شوند که از مالکیت یا مدیریت دولتی برخوردارند؛ در این صنایع عمده‌ای مدیران در جهت تأمین منافع شخصی خود تلاش می‌کنند و انگیزه چندانی برای دستیابی به منافع سهامداران از خود نشان نمی‌دهند؛ بنابراین شکاف فناوری مهارت انسانی نیز مطابق انتظار اثر معناداری بر تجارت صنعتی ایران و شرکا نداشته است. از طرفی، افزایش تجارت صنعتی نشأت گرفته از کمال توسعه تجربه و یادگیری تولیدی در روابط تجاری ایران با شرکا دلالت بر موفقیت ایران در افزایش تجربه و دانش روزافزون جهت تولید محصولات متنوع داخلی مشابه خارجی با هزینه کمتر با کیفیت

تأثیرپذیری تجارت صنعتی در ... (سمانه نورانی آزاد و بگانه موسوی جهرمی) ۱۶۳

بالا و دستیابی به دانش نصب و مونتاژ کالاهای سرمایه‌ای وارداتی دارد؛ براین اساس و باستاند نتایج پژوهش پیشنهادات زیر ارائه می‌شود.

با عنایت براینکه شکاف فناوری توسعه تجارت صنعتی را بدنبال دارد به سیاستگذاران و برنامه‌ریزان توسعه روابط بین‌الملل، بهره‌برداری از این شکاف به عنوان مشوقی برای توسعه تجارت ایران با شرکا توصیه می‌شود. از آنجایی که امکان انتقال تکنولوژی برتر از سوی شرکای تجاری به ایران وجود دارد؛ بنابراین پیشنهاد می‌شود که سیاست‌های تجاری کشور بر کاهش یا حذف موانع ورود مصنوعی به منظور ورود کالاهای با فناوری برتر مرکز شود.

به مدیران و برنامه‌ریزان توسعه صنعتی نیز ترویج تحقیق و توسعه، حمایت از مخترعان، استفاده از ظرفیت‌های فناور ممحور و تلاش در جهت تجاری‌سازی ابداعات و نوآوری به منظور حضور مستمر در صحنه بین‌المللی توصیه می‌شود.

نظر براینکه فرایند یادگیری منجر به گسترش تجارت صنعتی شده است؛ بنابراین توسعه دانش و تجربه نیروی کار، یادگیری در تولید محصولات از شرکا، ارتقا و بروز رسانی مهارت، گسترش دانش فناوری اطلاعات و ارتباطات و بهره‌گیری از مخترعین و متخصصان داخلی به منظور تولید محصول با کیفیت بالاتر و مقرون به صرفه در زمان کوتاه‌تری برای پرکردن شکاف تکنولوژی توصیه می‌شود.

پی‌نوشت‌ها

۱. منظور کشورهایی است که فراتر از سطح انتظار نسبت به سطح توسعه اقتصادی خود به نوآوری دست یافته‌اند.

۲. این وضعیت در شرایطی اتفاق می‌افتد که کارگران آگاه بین تولیدکنندگان رقیب جا بجا شوند یا زمانی که تخصص ابانته شده بنگاه را بتوان با بازرگانی و رسیدگی به محصولات آن به دست آورد.

۳. براساس این فرضیه توسعه تجارت درون‌صنعت نسبت به توسعه تجارت بین صنایع هرینه کمتری را بر بازار کار تحمیل می‌کند.

۴. نمونه آماری مطالعه ۹۷ کشور با درآمد متوسط بالا که با ایران رابطه تجارت صنعتی داشته‌اند شامل: آلبانی Albania، آندورا Andorra، آرژانتین Argentina، ارمنستان Armenia، آرuba Aruba، استرالیا Australia، اتریش Austria، آذربایجان Azerbaijan، بحرین Bahrain، بلاروس Belarus، بلژیک Belgium، بوسنی و هرزگوین Bosnia & Herzegovina، بوتسوانا Botswana، بروئن Botswana، بولنیe Brunie، بولغارستان Bulgaria، برزیل Brazil، کاستاریکا Costa Rica، کرواسی Croatia، کانادا Canada، چین China، کلمبیا Colombia، کاستاریکا Costa Rica، کرواسی Croatia

کوبا Cuba، قبرس Cyprus، دانمارک Denmark، دومینیکا Domenica، جمهوری دومینیکن Dominican Republic، اکوادور Ecuador، استونی Estonia، فیجی Fiji، فنلاند Finland، فرانسه France، گابن Gabon، گرجستان Georgia، آلمان Germany، پولینزی Polynesia، یونان Greece، گواتمالا Guatemala، گویان Guyana، هنگ کنگ Hong Kong، مجارستان Hungary، ایسلند Iceland، عراق Iraq، ایرلند Ireland، ایتالیا Italy، جامائیکا Jamaica، ژاپن Japan، اردن Jordan، قرقیزستان Kazakhstan، کره Korea، کویت Kuwait، لیتوانی Lithuania، مالزی Malaysia، مالدیو Maldives، مالتا Malta، موریس Mauritius، مکزیک Mexico، مولداوی Moldova، مونته‌نگرو Montenegro، نامیبیا Namibia، نایروبی Nairobi، هلند Netherlands، کالدونیای جدید Paraguay، نیوزلند New Zealand، نروژ Norway، عمان Oman، پاناما Panama، پاراگوئه Paraguay، پرو Peru، لهستان Poland، پرتغال Portugal، قطر Qatar، رومانی Romania، روسیه Russian، عربستان سعودی Saudi Arabia، صربستان Serbia، سیشل Seychelles، سنگاپور Singapore، اسلواکی Slovak، اسلوونی Slovenia، آفریقای جنوبی South Africa، اسپانیا Spain، سورینام Suriname، سوئد Sweden، سوئیس Switzerland، تایلند Thailand، ترینیداد و توبago Trinidad and Tobago، ترکیه Turkiye، ترکمنستان Turkmenistan، امارات متحده عربی United Arab Emirates، انگلستان United Kingdom، آمریکا United States، اروگوئه Uruguay.

۵. معیار عدم توازن تجارت می‌تواند هر تورش کاهندهٔ موجود در تخمین متغیرها و تعیین‌کننده‌های اصلی تجارت صنعتی را کنترل کند که برای ایران و شریک تجارت به صورت $Tim_{ij} = |X_{ij} - M_{ij}| / (X_{ij} + M_{ij})$ تعریف می‌شود.

۶. حمل و نقل هوایی، حجم بار، اکسپرس و کیسه‌های حمل شده در هر مرحله پرواز (عملیات یک هوایپما از برخاست تا فرود بعدی) است که بر حسب تن متریک در کیلومتر مسافت اندازه گیری می‌شود و حمل و نقل ریلی شامل حجم کالاهای حمل شده از طریق راه آهن است که بر حسب تن متریک در کیلومتر مسافت اندازه گیری می‌شود (www.indexmundi.com/facts/indicator).

۷. عده تحریم‌ها علیه ایران پس از وقوع انقلاب از سال ۱۳۵۷ بوده اما از سال ۱۳۹۲ تحریم‌های نفتی علیه ایران تشدید یافته است (www.cia.gov/the-world-factbook/countries).

۸. شاخص‌های دستاورد فناوری از زیر مؤلفه‌های متعددی دیگری تشکیل شده است؛ زیر مؤلفه‌های هر شاخص به شرح زیر می‌باشد:

- شاخص ایجاد تکنولوژی، شامل زیر مؤلفه‌های تعداد درخواست‌های ثبت اختراع افراد مقیم و غیر مقیم، تعداد پتنت‌های ثبت شده در کشور مورد نظر است.

- شاخص انتشار نوآوری جدید مشکل از زیر مؤلفه‌های درصد جمعیت کاربران اینترنت، درصدی از کالاهای صادراتی با تکنولوژی بالا و متوسط که توسط صادرکنندگان کالا و خدمات صادر می‌شود و تعداد مقالات منتشر شده مجلات علمی است.

- شاخص تکنولوژی قدیم شامل زیرشاخص‌های برق مصرفی خانوار، مشترکین دارای خطوط تلفن همراه و تعداد مشترکین تلفن ثابت (به ازای هر ۱۰۰ نفر) هستند.
 - شاخص مهارت انسانی مشتمل بر دو زیر مؤلفه درصد افراد باسواند سن ۱۵ سال و بالاتر و درصد ثبت‌نام‌شدگان دوره متوسطه به بالاتر می‌باشند.
 - شاخص تحقیق و توسعه از دو زیر شاخه تعداد پژوهشگران و تکنسین‌های در بخش تحقیق و توسعه (به ازای هر میلیون نفر) تشکیل شده است.
۹. برای شاخص دستاورد تکنولوژی ابتدا هر یک از زیر مؤلفه‌های شاخص ایجاد تکنولوژی، انتشار تکنولوژی جدید، انتشار تکنولوژی قدیم، مهارت انسانی و شاخص تحقیق و توسعه را تفکیک نموده و سپس با استفاده از فرمول
$$\text{Index} - X = \frac{x_i^{\text{real}} - x_i^{\text{min}}}{x_i^{\text{max}} - x_i^{\text{min}}}$$
 شاخص مربوطه محاسبه می‌گردد و سپس با روش تحلیل مؤلفه‌ای اصلی (PCA) به شاخص واحدی تبدیل می‌شود.
۱۰. بررسی هم خطی بین متغیرها با استفاده از آزمون عامل تورم واریانس (VIF) امکان‌پذیر است که در این آزمون مقادیر کمتر از ۵ برای متغیرها بیانگر عدم وجود هم خطی بین متغیرها خواهد بود.

کتاب‌نامه

اوحدی اصفهانی، سپیده، طبیعی، سید کمیل، و واعظ برازاني، محمد. (۱۳۹۸). تاثير شکاف تکنولوژيکي بر روابط دوچانبه‌ی تجاري ايران: رویکرد شبکه‌پارامتری. *فصلنامه علمي پژوهش‌های اقتصاد و الگوسازی*, ۱(۳۱)، ۲۶-۱. doi: 20.1001.1.24765775.1396.8.31.1.9

رضائي، جواد، تاري، فتح الله، محمدي، تيمور، و شاه حسيني، سميه. (۱۳۹۹). ارزيايي تاثير تسهيل تجاري بر تجارت دوچانبه صنعتي کشورهای در حال توسعه. *فصلنامه علمي پژوهش‌های اقتصاد صنعتي*, ۴(۱۳)، ۷۴-۶۱. doi: 10.30473/indeco.2020.7548

ملکوتی، امير، زمانی، زهرا، و اربابيان، شيرين. (۱۴۰۰). تعیین کننده‌های تجارت دوچانبه ايران و چين. *پژوهشنامه بازرگانی*, ۲۵(۹۱)، ۲۴۶-۲۱۵. doi: 10.22034/ijts.2021.245371

ميرزابابازاده، سهيلا، و شاه حسيني، سميه. (۱۳۹۸). عوامل مؤثر بر محتوای فناوري صادرات در صنایع منتخب ايران. *فصلنامه علمي پژوهش‌های اقتصاد صنعتي*, ۳(۸)، ۶۵-۵۵. doi: 10.30473/indeco.2019.6993

يونس‌پور، سانا، و طبیعی، سید کمیل. (۱۳۹۹). تجارت درون صنعتی ايران و شركای تجاري منتخب با رویکرد محیط‌زیستی *فصلنامه تحقیقات اقتصادی*, ۵۵(۲)، ۴۸۳-۵۰۹. doi: 10.22059/jte.2020.289881.1008241

- An, G., & Iyigun, M. F. (2004). The export technology content, learning by doing and specialization in foreign trade. *Journal of International Economics*, 64(2), 465-483.
<https://doi.org/10.1016/j.inteco.2003.11.001>
- Aquino, A. (1978). Intra-industry trade and inter-industry specialization as concurrent sources of international trade in manufactures. *Review of World Economics*, 114(2), 275-296.
<https://www.jstor.org/stable/40438341>
- Arip, M. A., Lau, S. Y., & Satoru, M. (2011). An analysis of intra-industry trade between Japan, Malaysia and China. *Institutions and Economies*, 1-30.
<http://ojie.um.edu.my/index.php/ijie/article/view/4773>
- Balassa, B. (1986). Intra-industry specialization: A cross-country analysis. *European Economic Review*, 30(1), 27-42. [https://doi.org/10.1016/0014-2921\(86\)90030-9](https://doi.org/10.1016/0014-2921(86)90030-9)
- Becuwe, S., Blancheton, B., & Meissner, C. M. (2021). The French (Trade) Revolution of 1860: Intra-Industry Trade and Smooth Adjustment. *The Journal of Economic History*, 81(3), 688-722.
<https://doi.org/10.1017/S0022050721000371>
- Brander, J., & Krugman, P. (1983). A 'reciprocal dumping' model of international trade. *Journal of International Economics*, 15(3-4), 313-321. [https://doi.org/10.1016/S0022-1996\(83\)80008-7](https://doi.org/10.1016/S0022-1996(83)80008-7)
- Brkić, S., Kastratović, R., & Salkica, M. A. (2021). Analysis of Intra-Industry Trade in Agri-Food Products Between Bosnia and Herzegovina and the European Union. *South East European Journal of Economics and Business*, 16(2), 53-67. <https://doi.org/10.2478/jeb-2021-0014>
- Brodzicki, T., & Kwiatkowski, J. (2018). An empirical investigation into the role of technology gap in the trade relations of the EU Member States. *Entrepreneurial Business and Economics Review*, 6(2), 111-135. <https://www.ceeol.com/search/article-detail?id=722417>
- Brodzicki, T., & Sledziewska, K. (2016). *The role of the technology and innovation gap in Polish trade relations. Empirical verification with the use of trade gravity approach.* Working Papers 1506, Instytut Rozwoju, Institute for Development. <https://ideas.repec.org/p/iro/wpaper/1506.html>
- Iran Chamber of Commerce, Industries, Mines and Agriculture (2017). Ten Important advantages of trade for developing and developed countries. *The Report of World Economy*. <https://otaghiranonline.ir/news/12410>
- Chin, M.-Y., Ong, S.-L., Wai, C.-K., & Puah, C.-H. (2020). Vertical intra-industry trade and economic size: The case of Malaysia. *The Journal of International Trade & Economic Development*, 29(4), 440-454. <https://doi.org/10.1080/09638199.2019.1696878>
- Clark, D. P., & Stanley, D. L. (1999). Determinants of intra-industry trade between developing countries and the United States. *Journal of Economic Development*, 24(2), 79-95.
- Desai, M., Fukuda-Parr, S., Johansson, C., & Sagasti, F. (2002). Measuring the technology achievement of nations and the capacity to participate in the network age. *Journal of Human Development*, 3(1), 95-122. <https://doi.org/10.1080/14649880120105399>
- Finger, J. M. (1975). Trade overlap and intra-industry trade. *Economic Inquiry*, 13(4), 581.
- Greenaway, D., Hine, R., & Milner, C. (1994). Country-specific factors and the pattern of horizontal and vertical intra-industry trade in the UK. *Weltwirtschaftliches archiv*, 130(1), 77-100. <https://doi.org/10.1007/BF02706010>

- Greenaway, D., & Milner, C. (1981). Trade imbalance effects in the measurement of intra-industry trade. *Weltwirtschaftliches archive* (H. 4), 756-762. <https://www.jstor.org/stable/40438985>
- Greenaway, D., & Milner, C. (1983). On the measurement of intra-industry trade. *The Economic Journal*, 93(372), 900-908. <https://doi.org/10.2307/2232755>
- Grossman, G. M., & Helpman, E. (1995). Technology and trade. *Handbook of international economics*, 3, 1279-1337. [https://doi.org/10.1016/S1573-4404\(05\)80005-X](https://doi.org/10.1016/S1573-4404(05)80005-X)
- Grubel, H. G., & Lloyd, P. J. (1971). The empirical measurement of intra-industry trade. *Economic record*, 47(4), 494-517. <https://doi.org/10.1111/j.1475-4932.1971.tb00772.x>
- Grubel, H. G., & Lloyd, P. J. (1975). *Intra-industry trade: the theory and measurement of international trade in differentiated products* (Vol. 12): Macmillan London.
- Heckman, J. J. (1979). Sample selection bias as a specification error. *Econometrica: Journal of the econometric society*, 153-161. <https://doi.org/10.2307/1912352>
- Helpman, E. (1999). The structure of foreign trade. *Journal of economic perspectives*, 13(2), 121-144. <https://doi.org/10.1257/jep.13.2.121>.
- Helpman, E., Melitz, M., & Rubinstein, Y. (2008). Estimating trade flows: Trading partners and trading volumes. *The quarterly journal of economics*, 123(2), 441-487. <https://doi.org/10.1162/qjec.2008.123.2.441>
- Hoang, V. (2019). The dynamics of agricultural intra-industry trade: a comprehensive case study in Vietnam. *Structural Change and Economic Dynamics*, 49, 74-82. <https://doi.org/10.1016/j.strueco.2019.04.004>
- Hurley, D. T. (2003). Horizontal and vertical intra-industry trade: The case of ASEAN trade in manufactures. *International Economic Journal*, 17(4), 1-14. <https://doi.org/10.1080/10168730300080023>
- Iran Chamber of Commerce, Industries, Mines and Agriculture (2017). Ten Important advantages of trade for developing and developed countries. *The Report of World Economy*. <https://otaghiranonline.ir/news/12410>
- Jošić, H., & Žmuk, B. (2020). Intra-industry Trade in Croatia: Trends and Determinants. *Croatian Economic Survey*, 22(1), 5-39. <https://hrcak.srce.hr/238927>
- Kol, J., & Mennes, L. (1989). Corrections for trade imbalance: A survey. *Weltwirtschaftliches archiv*, 125(4), 703-717. <https://doi.org/10.1007/BF02696825>
- Krugman, P. (1979). A model of innovation, technology transfer, and the world distribution of income. *Journal of political economy*, 87(2), 253-266. <https://doi.org/10.1086/260755>
- Krugman, P., Obstfeld, M., & Melitz, M. (2017). International Economics: Theory and Policy, the latest edition. In: Addison-Wesley.
- Lancaster, K. (1980). Intra-industry trade under perfect monopolistic competition. *Journal of international Economics*, 10(2), 151-175. [https://doi.org/10.1016/0022-1996\(80\)90052-5](https://doi.org/10.1016/0022-1996(80)90052-5)
- Łapińska, J., Kądziewski, G., & Dziuba, R. (2019). Country-specific determinants of intra-industry trade in clothing and footwear between Poland and European Union countries. *Fibres & Textiles in Eastern Europe*. <https://doi.org/10.5604/01.3001.0013.1816>

- Leitão, N. C., Braz, H. F., & Oliveira, P. (2022). Revisiting Marginal Intra-Industry Trade and Portuguese Labour Market. *Evaluation Review*, 46(3), 336-359.
<https://doi.org/10.1177/0193841X221085792>
- Montobbio, F., & Rampa, F. (2005). The impact of technology and structural change on export performance in nine developing countries. *World development*, 33(4), 527-547.
<https://doi.org/10.1016/j.worlddev.2005.01.001>
- Pittiglio, R. (2012). Horizontal and Vertical Intra-industry Trade: An Empirical Test of the 'Homogeneity Hypothesis'. *The World Economy*, 35(7), 919-945. <https://doi.org/10.1111/j.1467-9701.2012.01471.x>
- Posner, M. V. (1961). International trade and technical change. *Oxford economic papers*, 13(3), 323-341. <https://doi.org/10.1093/oxfordjournals.oep.a040877>
- Pryor, F. L. (1992). A puzzle about intra-industry trade: a comment. *Weltwirtschaftliches archive* (H. 4), 742-746. <https://www.jstor.org/stable/40440155>
- Saparamadu, T., & Weerasinghe, V. (2021). What Leads to Intra-Industry Trade between Sri Lanka and South Asia? *Economics and Business Quarterly Reviews*, 4(2). <https://ssrn.com/abstract=3819871>
- Söderbom, M. (2009). Applied Econometrics, Lecture 15, Sample Selection Bias, Estimation of Nonlinear Models with Panel Data.
- Tobin, J. (1958). Estimation of relationships for limited dependent variables. *Econometrica: Journal of the econometric society*, 24-36. <https://doi.org/10.2307/1907382>
- Vernon, R. (1992). International investment and international trade in the product cycle. *International economic policies and their theoretical foundations* (pp. 415-435). <https://doi.org/10.1016/B978-0-12-444281-8.50024-6>
- Vernon, R. (2015). International investment and international trade in the product cycle. In *International Business Strategy* (pp. 21-32): Routledge.
- Wu, Y., & Chen, C. (2021). The impact of China's outward foreign direct investment on trade intensity with Belt and Road countries. *Emerging Markets Finance and Trade*, 57(6), 1773-1792. <https://doi.org/10.1080/1540496X.2019.1646124>
- Zhang, Y. (2005). *Essays on intra-industry trade*: The University of Tennessee.
- Zhang, J., Van Witteloostuijn, A., & Zhou, C. (2005). Chinese bilateral intra-industry trade: A panel data study for 50 countries in the 1992–2001 period. *Review of World Economics*, 141, 510-540. <https://doi.org/10.1007/s10290-005-0041-9>